

கைவந்தி

வினா விடை

10 ஆம் ஆண்டு

[ஒன்பதாம் வகுப்பு]

1985 ஆம் ஆண்டு, கல்வியமைச்சினால் வெளி
யிடப்பட்ட பத்தாம் ஆண்டுக்கான (9 ஆம் வகுப்பு)
'கை நெறி' (திருத்திய பதிப்பு) நூலுக்கு
அமைவாக எழுதப்பட்ட சிறந்த வினாவிடை நால்.
இதுதில் மாதிரி வினாத்தானும் கொண்டது.

ஆச்கம்:

வாஸி சொக்கலிங்கம் B. A.

பதிப்பாளர்:

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புத்தகசாலை,
235. காங்கேசன்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

கைவந்தி விடு விடை

10 ஆம் ஆண்டு

[ஒன்றாம் வருப்பு]

1985 ஆம் ஆண்டு, கல்வியமைச்சினால் வெளி
யிடப்பட்ட பத்தாம் ஆண்டுக்கான (9 ஆம் வருப்பு)
'கைவந்தி' (திருத்திய பதிப்பு) நாலுக்கு
அமைவாக எழுதப்பட்ட சிறந்த வினாவிடை நால்.
இறுதியில் மாதிரி வினாத்தாரும் கொண்டது.

ஆசிகம்:
வானி சோக்கலிங்கம் B. A.

பதிப்பாளர்:

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புத்தகசாலை,

235, காங்கேசன்துறை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

பதிப்புரிமை]

[விலை ரூபா 10 - 60

முதற் பதிப்பு: 1987

அச்சப்பதிப்பு:
ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய அச்சகம்
63, B. A. தம்பி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

பதிப்பாளர்:
ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புத்தகசாலை
235, காங்கேசன்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

கைவநேறி வினாவிடை

10 ஆம் ஆண்டு

வினாக்கள்

பகுதி 1

பின்வரும் வினாக்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் பொருத்தமான விடையினை அதன்கீழ்த் தரப்பட்டுள்ள நான்கு ஒடைகளிலுமிருந்து தெரிந்து அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுக:

1. தில்லையம்பலத் திருக்கூத்து உணர்த்தும் தத்துவம்,
 - 1) நடராசரே பரம்பொருள் என்பது
 - 2) ஆட்டுவிப்பவர் நடராசர், ஆடுவன் ஆன்மாக்கள் என்பது
 - 3) படைத்தல் முதலாகிய ஐந்தொழில்களையும் நடராசர் நடத்துவதனுலேயே உணம் இயங்குகின்றது என்பது.
 - 4) நடராசர் நடனக்கூக்கு முதலவர் என்பது.
- 2: நாம் கடவுளை வழிபடுகையில் முதலில் அம்மையையும் பின்னர் அப்பளையும் வணங்குவதன் காரணம்.
 - 1) அம்மையே அப்பளிலும் அப்பானவள் என்பதே,
 - 2) உலகவாழ்க்கையில் எம்மை ஈடுபடுத்தி அவ்வழியில் ஞானத்தை வழங்கி அப்பளிடம் அழைத்துச் செல்பவள் அம்மை என்பதே.
 - 3) உலகில் ஒருவருக்கு மிக உயர்ந்தவள் அவர் தாய் என்பதே.
 - 4) ஆடுமாக்களுக்கு பேஷ்டிய யாவும் வழங்குபவள் அம்மை என்பதே.
3. சிந்து வெளிட நாகரிகம் நிலவிய காலம்,
 - 1) கி. மு. 1500 2) கி. மு. 2000 3) கி. மு. 3000 4) கி. மு. 5000
4. சிந்து வெளிநாகரிகத்தைத் தோற்றுவித்தோர் என்று ஆராய்ச்சியாளர் பொதுவாக ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டவர்
 - 1) திராவிடர் 2) ஆரியர் 3) இந்து ஜூரோப்பியர் 4) தமிழர்
5. மூங்முக (திரிமுக) மூந்தியை ‘மூந்துசிவன்’ என்று துறைந்து கூறியவர்,
 - 1) சேர். அவெக்சாந்தர் கண்ணிங்காம் 2) ஹீரஸ் பாதிரியார்
 - 3) சேர். ஜோன் மார்ஷல் 4) சேர். மோட்டிமர் வீலர்
6. ஆரப்பா நகரிலே அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்ட கூட்டு வடிவான கற்கள்,
 - 1) நிறைக்குப் பயன்படுத்தியவை எனக் கொள்ளப்படும்.
 - 2) சிவலிங்கங்கள் எனக் கொள்ளப்படும்.
 - 3) விநாயகர் வடிவங்கள் எனக் கொள்ளப்படும்.
 - 4) கட்டடம் கட்டிடம் யோசிக்கப்பட்டவை எனக் கொள்ளப்படும்.
7. இந்தோ ஆரியர் என்று வரலாற்று நாலாராஸ் குறிக்கப்படுவோர்.
 - 1) மத்திய ஜூரோப்பாவிலிருந்து சிழக்குநோக்கி சராண்வழியாக இந்தியாவுக்குள் வந்தவர்கள்
 - 2) இந்து நதியுடாகத் தென்னிந்தியாவிற்குள் வந்தவர்கள்.

- 3) மத்திய ஜோபாவிலிருந்து மேற்கு நோக்கிச் சென்றவர்கள்
 4) இந்தியாவின் ஆசிரியர்கள்
8. 'குதிரை' என்று ஆரியர் விவரங்களில் பெய்கிற மொழிபெயர்த்த காரணம்
 1) சிவன் கரிய நிறம் உடையவன் என்பதே 2) சிவன் செந்திறத்தோன் என்பதே
 3) சிவன் வென்னிறத்தோன் என்பதே 4) சிவன் புயற்றவன் என்பதே
9. 'தல்யுக்கள்' என்ற பெயரின் பொருள்
 1) பெரியாரிகள் 2) இழிந்தவரிகள் 3) அடிமைகள் 4) ஆரியர் அல்லாதவர்
10. 'பூஜா' என்ற ஆரியச் சொல்லின் மூலம்,
 1) பூமியில் பிறப்பது என்ற பொருளுடைய தமிழ்ச்சொல்
 2) பூசுவது என்னும் பொருளுடைய தமிழ்ச்சொல்
 3) பூமியில் செய்யப்படுவது என்ற கருத்துடைய தமிழ்ச்சொல்
 4) பூக்கள் கொண்டு செய்யப்படும் இறைவழிபாடு என்ற கருத்துடைய தமிழ்ச்சொல்.
11. வேதங்களை நான்கு தொகுதிகளாக வகுத்தவர்,
 1) கடவுள் 2) பராசரர் 3) வியாசர் 4) கௌதமர்
12. வேதத்தின் மந்திரங்கள் தொகுக்கப்பட்ட பகுதி
 1) பிராமணம் 2) சங்கிலை 3) ஆரணியம் 4) உபநிடதம்
13. இருக்குவேத பாகாரங்களாகு என்னிக்கையால் முதலிடம் பெறுவன்,
 1) அக்கிளி 2) குரியன் 3) சோமன் 4) இந்திரன்
14. நாகவழிபாடு இடம்பெறும் வேதம்,
 1) இருக்குவேதம் 2) யசர்வேதம் 3) சாமவேதம் 4) அதர்வவேதம்.
15. அதர்வ வேதத்திற் காணப்படும் சமயம்,
 1) ஆரியருக்கே உரியது
 2) திராவிடருக்கே உரியது
 3) ஆரியரால்லாதாருக்கு உரியது
 4) ஆரியரதும், ஆரியரால்லாதாரதும் கொள்கைகள் கலந்து உருவானது.
16. சாந்தோக்கிய உபநிடத்தில் வரும் மதாவாக்கியம்,
 1) ஏழம் சதி 2) திருதுவம் அஸி 3) அஹம் பிரமாலிமி 4) தத் சதி
17. ஆசிரியருடன் வாழ்ந்து கல்வி கற்பது,
 1) பள்ளி வாசம் 2) விடுதி வாசம்
 3) குருகுல வாசம் 4) இல்ல வாசம்
18. கைவச சாங்புடைய உபநிடதம்
 1) சாந்தோக்கிய உபநிடதம் 2) மாங்குக்கிய உபநிடதம்
 3) சச உபநிடதம் 4) கவேதால்வதர உபநிடதம்
19. தொல்காப்பியர் 'மாயோன்' எனக்குறிக்கும் மூல்ஸ்நிலத் தெய்வம்,
 1) முருகன் 2) சிவன் 3) கண்ணன் 4) இந்திரன்

20. தங்காலத்தில் பலிபீடத்திற்கு வழங்கிய சொல்
 1) கந்தமி 2) மாத்தாள் 3) வள்ளி 4) இட்டிகை
21. அங்காலத்திலே பின்வரும் தெயவங்களுக்குக் கோவில்கள் இருந்தன,
 1) சிவன், திருமால், இந்திரன் 2) முருகன், திருமால், வருணன்
 3) முருகன், திருமால், காடுகிழாள் 4) முருகன், சிவன், விநாயகர்
22. 'தோடூடைய செவியன்' என்ற தேவாரச் சொற்றெழுப்பின் நூட்பம்,
 1) அம்மைவையும் அப்பணையும் ஒருசேரப் பாடியமை
 2) ஓங்கார எழுத்தைத் தகரமெய்யோடு புனர்த்தியமை
 3) சிவபெருமான் பெண்கள் போலத் தோடு அணிந்தகுள்பவர் என்ற உண்மை
 4) சிவபெருமானின் திருச்செவியில் கேட்பதற்காகத் திருச்செவியைச் சிறப்பித்தமையும் ஓங்கார எழுத்தைத் தகரமெய்யோடு புனர்த்தியமையும்
23. திருவரத்துறையிலே திருஞானசம்பந்தருக்குச் சிவபெருமான்,
 1) பொற்றுளம் அருளினர் 2) பொற்றாக அருவினர்
 3) முத்துச்சிவிகை, முத்துக்குடை, முத்துச்சிவினாக்கி அருளினர்
 4) உலவாக்கிழி அருளினர்
24. திருமருகனிலே திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் நிகழ்த்தியருளிய அற்புதம்,
 1) பாலை நிலத்தை நெய்தல் நிலமாக்கியமை 2) திருக்கதவம் அடைக்கப் பாடியமை
 3) ஆண்பணைகளைப் பெண்பணைகள் ஆக்கியமை
 4) பாம்பு தீண்டி இறந்த வனவிகளை உயிர்ப்பித்தமை
25. திருநாவுக்கரச் நாயனாரின் சூலைநோய் நிகழிய திருத்தலம்,
 1) திருவதிகை வீரட்டாணம் 2) திருவாழூர் 3) திருப்பாதிரிப் புலியூர் 4) சிதம்பரம்
26. திருநாவுக்கரசநாயகனாரர்க் கல்லிலே கட்டிக் கடலில் விட்டபொழுது மாடிய பதிகத்தின் தொடக்கம்
 1) மாசில் வீணையும் மாசை மதியழும்
 2) நாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமனை அஞ்சோம்
 3) சொற்றுணை வேதியன் சோதி வரங்வனி
 4) கண்ணவெண் சந்தனச் சாந்தும் சுடரதிங்கட் ஞளமணியும்
27. திருநாவுக்கரசர் சிவாடி சேர்ந்த தினம்,
 1) வைகாசி மூலம் 2) சித்திரைச் சதயம், 3) ஆடுசிக்வாதி 4) ஆவிமகம்
28. அந்தரூர் கைலாயத்தில் சிவபெருமானின் அனுங்கத்தொள்பாய் இருந்த காலத்தில் பெற்ற திருநாமம்,
 1) ஆலாவுகந்தரர் 2) நாவலாரர் 3) தம்சிராள்தோழர் 4) நம்பியாருர்.
29. கந்தருக்கு வன்றிருள்ளப்பர் என்ற திருநாமம் அகமயக் காரணம்,
 1) அவர் மிகுந்த வலிமை பொருந்திய அடியார்
 2) அவர் வல்வினை புரிந்த அடியார்
 3) அவர் சிவபெருமானேடு வாதாடி வழக்குறைத்தவர்
 4) சிவபெருமானைத் தசிர வேறு தெய்வங்களை இழித்துறைப்பவர்,

30. திருத்தோட்டத்தோகை கருவன்,
 1) சிவபெருமானின் பெருமைகள் 2) சிவனின்னங்களின் மகிழ்ச்சிகள்
 3) சிவனடியார்களின் சிறப்புக்கள் 4) சிவவிங்கத்தின் பெருமைகள்
31. மாணிக்கவாசகர் வாதலூர் என அழைத்த காரணம்
 1) அவர் பிறசமயத்தவரோடு வரதம் செய்யும் ஊரவர்
 2) அவர் அவதாரம் செய்த ஊர் வாதலூர்
 3) அவரின் பெற்றேர் இட்ட திருநாமம் அது
 4) பாண்டிய மன்னன் அவருக்களித்த பட்டம்
32. மணிவாசகர் குருவுடதேசம் பெற்ற இடம்
 1) சிதம்பரம் 2) திருவண்ணமலை 3) திருப்பெருந்துறை 4) மதுரை
33. அருட்குரவர் “குதிஷூகள் வரும்” என மணிவாசகர் மூலம் பாண்டிய மன்னனுக்கு அறிவித்த தினம்,
 1) ஆவணிமூலம் 2) ஆனிமகம் 3) மார்கழி திருவாதிரை 4) வைகாசிமூலம்
34. நரியக் குதிரையாக்கிய சம்பவத்தைக் குறிக்கும் திருப்பாலுக்கு முன்னுள்ள அடி,
 1) பெற்றி பிறர்க்கறியாப் பெம்மான் பெருந்துறையான்
 2) அங்கொடு பிரமற களவறி யொன்னான்
 3) மண்கமந்து கூவிகொண் டக்கோவால் மொத்துங்கு
 4) மண்பால் மதுரையிற் பிட்டமுது செய்தருளி
35. திருப்பெருந்துறையிலே மணிவாசகர் தங்கியிருந்த காலத்திலே பெற்ற பக்குவநிலை
 1) சௌ முத்தினிலை 2) ஆண்ம அருபவநிலை
 3) சிவமும் தாழமும் ஒன்றெல்லாம் அத்துவித நிலை 4) சிவாநுபோக முதிர்ச்சிநிலை
36. தில்லைப்பெருமானைப் பாட்டுக்கூடத் தலைவனுகை கொண்டு மணிவாசகர் பாடியருளிய பிரபந்தம்
 1) திருவெம்பாவை 2) பிடித்த பத்து 3. கோயில் முத்த திருப்பதிகம் 4) திருக்கோவையார்
37. மாணிக்கவாசகர் காலத்தில் வாழ்ந்த சேழை மன்னன்,
 1) முதலாம் இராசராச்சோழன் 2) இராசேந்திரசோழன்
 3) வீரராசேந்திரசோழன் 4) குலோத்துங்கசோழன்
38. பிரஸ்வத்தின் விரிவாக உள்ள தமிழ் நூல்கள்,
 1) மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் 2) திருமுறைகள்
 3) புராண இதிகாசங்கள் 4) வேத ஆகமங்கள்
39. திருமுறைகளில் ‘அடங்கல் முறை’ எனப்படுவன்,
 1) முதல் பத்துத் திருமுறைகள் 2) முதல் ஒன்பது திருமுறைகள்
 3) முதல் ஏழு திருமுறைகள் 4) முதல் மூன்று திருமுறைகள்
40. பதினேராந் திருமுறைத் தொகுப்பில் பாடியருளிய வகையால் இடம்பெறும் நாயன்மார் இருவர்,
 1) அதிராவடிகள், பட்டினத்து அடிகள் 2) நக்கிரதேவர், கல்லாடதேவர்
 3) ஜயத்துகள் காடவர்கோன், கபிலதேவர் 4) காரைக்காலம்மையார், சேரமான்பெருமான்.

41. சமயகுரவர்களுக்கும் காலத்தால் குறிப்பெறவரும் திருச்சாறங்களில் பாடி இடம்பெற்றவருமான் ஒருவர்.
- 1) சேரமானி பெருமானி நாவஞார்
 - 2) காரைக்காலம்மையார்
 - 3) ஜயதிகளி காடவர்கோளி
 - 4) நம்பியாண்டார் நம்பி
42. "கடர் மூன்று" எனத் திருஞானசம்பந்தரால் குறிக்கப்படுவன,
- 1) ஆகவனீயம், நட்சினாக்கிளி, காருசயத்தியம்
 - 2) குரியனி, சந்திரனி, நட்சத்திரம்
 - 3) குரியனி, சந்திரனி, அக்கிளி
 - 4) சிவம், திருவருட்சத்தி, திரோதானசத்தி
43. அட்டஞாக்கிளைவார்,
- 1) சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து, பிரமா, விட்டுனு, உருத்திரன், சுதாசிவம்.
 - 2) நிலம், நீர், தி, காற்று, ஆகசயம், குரியனி, சந்திரனி, ஆஸ்மா.
 - 3) சிவம், சத்தி, சுதமாசை, விநாயகர், முருகன், கவரவர், வீரபத்திரர், திருமால்.
 - 4) பிரமா, விட்டுனு, உருத்திரன், மகேசுவரன், சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து.
44. திருஞானசம்பந்தர் தமது நெஞ்சங்நோக்கி 'என்ன புத்தாணியம் [செய்தலே]' என சியப்பதுவா காரணம்,
- 1) அநிய மானிடப் பிறவியை அது எடுத்தமை,
 - 2) சௌவசமயத்தில் பிறக்கும் வாய்ப்பினை அது பெற்றமை,
 - 3) பரசமய கோளரியாக உள்ள தம்மைத் தலைவராய் அது பெற்றமை,
 - 4) திருவலஞ்சூழியில் எழுந்தருளியுள்ள பெருமானை அங்கு செய்யவும் வாயாரப் பாடவும் அதற்கு வாய்ப்புக் கிடைத்தமை.
45. 'தரளங்கள்' என்ற சொல்லின் பொருள்,
- 1) பவளங்கள்
 - 2) நவரத்தினங்கள்
 - 3) பொன்னும் மணியும்
 - 4) முத்துக்கள்
46. திருக்கோணமலையிலே பழடியார்கள் பெருமானை போற்றி இடைக்கும் வகை,
- 1) 'அடியவர்க்கு எனியவர்' என்று
 - 2) 'தாமாகவே வந்து அனுமதி தலைவர்' என்று
 - 3) 'தாயினும் நல்ல தலைவர்' என்று
 - 4) 'அடியவர் நெஞ்சங்களில் உறையவர்' என்று
47. 'நுழைதருக் நூலினர்' என்ற சொற்றெடுப்பேர் குறியபாக உணர்த்தும் பொருள்,
- 1) புனூல் அணிந்தவர்
 - 2) மிகுந்த வீரம் உடையவர்
 - 3) அனுவிலும் அனுவாய் அமர்ந்தவர்
 - 4) உயிருள் உயிராய் நின்று இயக்கும் ஒழுகிக் கூடையவர்.
48. 'மாதர்ப்பிழைக் கள்ளியாளை' எனத்தொடக்கும் தேவாரத்தினை அப்பர் கவாயிகள் பரடிய ஸந்தர்ப்பம்,
- 1) திருக்கொலையத்துக்குச் செல்லும் வழியிலே போலும் நகருமுடியாது வருந்திய வேளையிலே பாடினார்.
 - 2) திருக்கொலைய யாத்திரையின் போது உடல் தேய்ந்து கிடக்கையில் அந்தணராய் வந்த சிவபெருமான் 'நீர் திருக்கொலையம் செல்வது முடியாத காரியம்' என்ற சந்தர்ப்பத்தில் பாடினார்.

- 3) திருக்கலாயத்தில் சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ள சோலத்தைக் கண்டதோது மனங்களின்து பாடினார்.
- 4) சிவபெருமான் வாக்களித்தபடி திருக்கலாயக்காட்சியினைத் திருவ்யாற்றிலே காட்டி யருளிய வேளையில் பாடினார்.
49. ‘பிறைக்கள்ளி’ என்ற சொற்றெழுப்பின் பொருள்,
- 1) பிறைச்சந்திரனுகிய கண்ணை உடைய உமாதேவி
 - 2) பிறை போன்ற கண்ணை உடைய உமாதேவி
 - 3) பிறையும் கண்ணியும்
 - 4) பிறைச்சந்திரனுகிய தண்மாலை.
50. மாறுபட்ட மனத்தைத் திருத்திக் கொள்ளத் திருநாவுக்கரசர் கறும் வழி,
- 1) திருமருகற் பதியில் திருத்தொண்டு செய்தல்
 - 2) திருமருகற் பதிக்கு யசத்திரை செலிலல்
 - 3) திருமருகவிலேயே நினையாக வாழும்
 - 4) திருமருகற்பெருமானை வாயினால் துதித்து உடம்பினால் வணங்கல்.
51. ‘மலையான் மருகனும் ஆனும் நீயே’ என்ற அடிமூலம் நீர் விளக்கிக் கொள்வது.
- 1) ‘சிவபெருமான் திருக்கலாயத்தில் மருவியிருப்பவர்’ என்பது
 - 2) ‘சிவபெருமான் மலையரசன் மகளாகிய பரவதவரித்தனியை (உமையை) மனந்தருளிய மையால் அவன் மருகன் ஆயினார்’ என்பது
 - 3) ‘சிவபெருமான் மலையையும் ஆலமரத்தையும் மருவிய எழுந்தருளும் இடமரக்கி கொள்வார்’ என்பது.
 - 4) ‘சிவபெருமான் மகாமேருமலையை வில்லாக வலைத்தார்’ என்பது.
52. திருப்புள்ளுரில் எழுந்தருளிய பித்தனுவிய சிவபெருஷாலின் சீலம் எனச் சந்தர்ராஸ் குறிக்கப்படுவது
- 1) திருமால் முதலிய தேவர்களுக்கு அருள் புரியக் கருதி ஆலகால் வீடத்தினை அருந்தியது
 - 2) மாரிக்கண்டேயருக்காகக் காலனைக் காலால் கடிந்தது.
 - 3) தேவர்களுக்காக முருகப்பெருமானைத் தோற்றுவித்து குரபன்மனி ஆதியரை அழிப்பித்தது
 - 4) திருமாலுக்குச் சக்கராயுதப்படையின் அருளியது.
53. பாற்கடலைக் கடைய மத்தாக நாட்டியது,
- 1) மகாமேருமலை
 - 2) இமயமலை
 - 3) கலையமலை
 - 4) மந்தரமலை.
54. மானிக்கவாசக் தமது திருவெம்பாலையில் எம்பிராட்டியின் கிரிய நிறந்துக்கு உவலமயாக்க கறுவது.
- 1) கடல்
 - 2) மேகம்
 - 3) ஆராயம்
 - 4) கருமலை
55. ‘ஏவோதெம்பாவாய்’ என்ற சொற்றெழுப்பு குறிக்கின்றபொருள்,
- 1) ஏலமாகிய வாசனைத்திரவியம் அணிந்த பாலையே!
 - 2) எம்பாலையே! ஏற்பாய்.
 - 3) எம் தோழியே! ஏற்பாயோ?
 - 4) ஏற்றுக்கொள், ஆராய்ந்து பார், பாலைபோன்ற அழிய எமது தோழியே!

56. சென்கமந்த பாத்தன் என்பது குறிக்கும் இக்கவனின் மூர்த்தம்.

 - 1) கல்யாண சுந்தரேசர் மூர்த்தம்
 - 2) உமாமகேவரர் மூர்த்தம்
 - 3) அர்த்தநாரீச்சரர் மூர்த்தம்
 - 4) நடராசர் மூர்த்தம்

57. 'அக்கோவால் மொத்துன்டு' என்பதில் 'அக்கோ' என்பவன்,

 - 1) அந்த அரசனுகிய அரிமர்த்தன பாண்டியன்
 - 2) அந்த அரசனுகிய இராசராசன்
 - 3) அந்தத் தெய்வமாகிய பிரமா
 - 4) அந்தத் தெய்வமாகிய திருமால்

58. 'தோலும் துகிலும்' எனத் தொபங்கும் 'திருக்கோத்தும்பி'ப் பாடலில் குறிக்கப்படுவரீகள்,

 - 1) சிவனும் முருகனும்
 - 2) சிவனும் விநாயகனும்
 - 3) சிவனும் உமாதேவியும்
 - 4) சிவனும் திருமாலும்

59. திருக்கோத்தும்பி என்ற சொற்றெழுப் பத்ரம் பொருள்,

 - 1) தெய்வத் தன்மை பொருந்திய அரச அன்னம்
 - 2) தெய்வத் தன்மை பொருந்திய அரச சர்ப்பம்
 - 3) தெய்வத்தன்மை பொருந்திய அரச இடபம்
 - 4) தெய்வத்தன்மை பொருந்திய அரச வண்டு

60. திருவிசைப்பாவிலே கங்கை கொண்ட சோலோக்ஷப்பெருமான் செய்தருளிய திருவிழையாடலாகக் கூறப்படுவது,

 - 1) ஆலகால விடத்தை அருந்தித் தேவர்க்கு அமிர்தம் அருளியமை
 - 2) மூப்புரங்களை எரித்துத் தேவைரக் கரத்தருளியமை
 - 3) பிரம விட்டுணுக்கள் அடிமுடி காண முடியாதவரறு அரும்பெருஞ் சோதியாக எழுந்தனம்
 - 4) முனிவர் நால்வருக்கு ஆகமங்களை உபதேசித்தருளியமை

61. பருதி வானவன் என்ற சொற்றெழுப் புறிக்கும் பொருள்,

 - 1) குரியனுகிய தேவன்
 - 2) திருமாலாகிய தேவன்
 - 3) இந்திரனுகிய தேவன்
 - 4) பிரமாவாகிய தேவன்

62. திருவிசைப்பாவிலே ('கருதியானவனும்') சிவபெருமானின் சிறப்பாகக் கூறப்படுவது,

 - 1) எல்லாத் தேவர்களுக்கும் அவர் மேலானவர் என்பது
 - 2) நினைப்பவர் நினைக்கும் தெய்வவடிவங் கொண்டு அருள் புரிபவர் என்பது
 - 3) சிவபெருமான் எங்கும் வியாபித்துள்ளார் என்பது
 - 4) எல்லா ஆஸ்மாக்களிலும்நூம் உறைபவர் சிவபெருமானே என்பது

63. திருப்பல்லான்டு இடம்பெறும் திருமுறை,

 - 1) எட்டாம் திருமுறை
 - 2) ஒன்பதாம் திருமுறை
 - 3) பத்தாம் திருமுறை
 - 4) ஏழாந் திருமுறை

64. திருப்பல்லான்டு மாடியருளியவர்,

 - 1) சேந்தனர்
 - 2) திருவாவியழுதனர்
 - 3) பூந்தருத்தி நம்பிகாடநம்பி
 - 4) சேதிராயர்

65. ‘திருப்பல்லான்டு’ என்பதன் பொருள்,

- 1) திருவாகிய இலக்குமி பல்லான்டு வாழ்க
- 2) செல்வத்தோடு ஆண்மா பல்லான்டு வாழ்க
- 3) இறைவன் (நாம் வாழப்) பல்லான்டு வாழ்க
- 4) தெய்வத் தன்மை பலவாகிய ஆண்டுகள் வாழ்க

66. ‘ஆரும் பெருத அறிவு’ எனக் கேந்தனூர் குறிப்பது,

- 1) வேத சிவாகமங்களைக் கற்ற பெரிய அறிவு
- 2) மெய்கண்ட சாத்திர உணர்வு 3) மற்று எவரும் பெறவியலாத சிவஞானம்
- 4) உலகிலுள்ள எவரும் பெருத நல்ல அறிவு

67. திருமந்திரத்திலே கூறப்படுவன,

- 1) வேதங்களிலுள்ள மந்திரங்களின் நுட்பமான பொருள்
- 2) சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்கள், யோகநிலைகள், ஒழுக்கநெறிகள்
- 3) உலகத்தில் வாழ்வாங்கு வாழும் வழிவகைகள்
- 4) சிவபெருமானை பற்றிய தத்துவ விளக்கங்கள்

68. தெள்ளத் தெளிந்தவர்க்குச் சிவலிங்கமாக அமைவது,

- 1) உள்ளம் 2) ஆணவம் 3) திருவருட் சத்தி 4) ஆண்மா

69. ‘காளமனி விளக்கு’ என்பதன் பொருள்,

- 1) பெரிய மணிகளாலான விளக்குகள் 2) இறைவனின் அழகிய விளக்குகள்
- 3) பெரிய ஓளி விளக்குகள் 4) பெரிய தூண்டாமனி விளக்குகள்

70. பெரிய புராணத்தின் முதல் நால்,

- 1) தேவாரம் 2) திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி
- 3) திருவந்தியார் 4) திருத்தொண்டத் தொகை.

71. வாரேநும் விநாயகர் மீது காலன்டு ஈகூப்பக் காரணம்,

- 1) விநாயகர் விக்கணங்கள் போக்குவரா. 2) விநாயகசூரியீடு உயர்ந்த கடவுள் இனினை
- 3) விநாயகரை வழிபடாவிட்டால் அருள் கிட்டாது.
- 4) திருவாக்கு, செய்கருமம் கைகூட்டவும், பெருவாக்கும் பெருமையும் பெருகுவதும் விநாயகரின் அருள்.

72. பெரியபுராணம் என்ற பெயர் அமையக் காரணம்,

- 1) அளவால் பெரியது என்பதால் பெரியபுராணம் என்ற பெயர் வந்தது.
- 2) யாவரிலும் பெரியவரான சிவபெருமானின் சிறப்புக்கள் கூறுவதால் அப்பெயர் வந்தது.
- 3) செயற்கு அநிய அறிபுதங்கள் செய்தறுவிய சிவஷதியார்களின் வரலாறு கூறுவதால் அப்பெயர் வந்தது.
- 4) பெருமை பொருந்திய புராணம் என்பதால் அப்பெயர் வந்தது.

73. பெரிய புராணத்தின் தலைவர் (கநாநாயகர்) எனக்கொள்ளப்படுவர்,

- 1) திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் 2) திருநாவுக்கரசநாயனார்
- 3) சேரமான் பெருமான் நாயனார் 4) சுந்தரமூர்த்திநாயனார்

74. ‘புனிதராடிய பொற்பு’ எனக் கேக்கிழார் குறிப்பது,

- 1) அடியார்கள் இறைவனை நீணந்து ஆடிப்பாடும் சிறப்பு
- 2) புனிதராகிய அடியார்கள் தீர்த்தம் ஆடிய பெருமை
- 3) இறைவனுகிய புனிதன் அடியவர்க்காக்கி திருவிண்ணாயாடல்கள் புரிந்த சிறப்பு
- 4) புனிதராகிய நடராசப்பெருமான் தின்கீத் திருச்சிற்றரப்பலத்தில் நடனம் ஆடியருளிய சிறப்பு

75. ‘புன்னியக் கொழுந்து அளையவர்’ எனச் சேக்கிழார் குறிப்பிடுவதன் பொருள்,

- 1) புன்னியம் என்னும் கொழுந்து போன்றவர்
- 2) புன்னியக் கொழுந்து அளையாகியவர்
- 3) புன்னியமாகிய செடியின் கொழுந்து எனத்தக்கவர்
- 4) புன்னியமாகிய செடியில் மூளைத்த கொழுந்து போன்ற திருஞானசம்யந்தர்.

76. ‘ஒரு பெருந்தனிக்கூத்து’ என்று நடராசரின் திருநடைக் கிறப்பிக்கப்பட்டுதன் காரணம்,

- 1) வேறு ஏவராலும் ஆட்டஞ்சியாத ஓப்பில்லாத நடனம் என்பது
- 2) ஒருவரே ஆடுகின்ற பெரிய தனி நடனம் என்பது
- 3) ஆஸ்மாக்களின் பொருட்டு ஐந்தொழில்களையும் நிகழ்த்தி அவந்தை முத்திபெற அருளும் ஓப்பில்லாத பெரிய நடனம் என்பது
- 4) உலக அழிவின்போது ஒருவரும் நின்று இறைவன் ஆடியருஞும் கூத்து என்பது

77. நாவுக்கரசரின் தில்லைக்காட்சியில் அவர் அடைந்த உணர்வுங்கள்,

- 1) பித்தரிகளின் உணர்வு நிகையை ஒத்தது
- 2) அடியவர்கள் தம்மைப்பார்த்துத் தம்வழியில் நடராசரின் காட்சியை அநுபவித்துக் கேள்வும் என்று நடித்துக் காட்டியது.
- 3) மெய்ம்மறந்து பரவசநிலையிலே கருவி கரணங்கள் யாவும் உருகிய தனிமையின் வெளிப்பாடு.
- 4) கூத்தனேடு தாழும் சேர்ந்து பரவசமாய்க் கூத்தாடும் உணர்வு நிலை.

78. ‘ஐந்து பேர்விழு’ எனச் சேக்கிழார் குறிப்பன,

- 1) மெய், வாய், கண், முக்கு, செவி ஆகிய ஐம்பொறிகளாலும் பெறும் அறிவு.
- 2) நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம் என்ற ஐம்புதங்கள் பற்றிய அறிவு.
- 3) ஐந்தாகிய நிதங்களின் வேறுபாட்டினை உணர்த்தும் பெரிய அறிவு
- 4) மகேசுரர், மால், அயனி, உருத்திரன், சதாசிவம் ஆகிய ஐந்து மூர்த்திகள் பற்றியறியும் பெரிய அறிவு.

79. ‘குணமொரு மூன்றும்’ எனக் குறிக்கப்படுவன,

- 1) காமம், வெகுளி, மயக்கம்
- 2) சத்து, சித்து, ஆனந்தம்
- 3) சத்தியம், கிலம், சுந்தரம்
- 4) சாத்துவிகம், இராசசம், நாமசம்.

80. தில்லைக் காட்சியில் கழியுதவர் மூவரும் தீளித்ததைச் சிறப்பித்துப் பாடிய காரணம்,

- 1) தில்லையே கோயில்கள் யாவிலும் முதலிலே தோன்றியது.
- 2) தில்லையே தலங்கள் யாவிலும் பெரியது.
- 3) தில்லை என்பது தரிசிப்பவருக்கு ஞானத்தை அருளிட முத்திப் பேறு அளிக்கவல்ல ஓப்பில்லாத திருத்தலம்பே.
- 4) தில்லையே சைவசமயக் கலைகளுள்ளே தலைமையான நடனக்கலைக்கு இடமளிப்பது

81. கந்தன் என்ற சொல்லின் பொருள்,

- 1) ஆறு திருமேனிகள் ஓன்றுக்கட்டப் பெற்றவன்
- 2) மணம் உடையவன்
- 3) கட்டுத்தறியில் எழுந்தருள்வன்
- 4) கட்டற்றவன்

82. 'காஞ்சி மாவடி வைகும் செவ்வேள்' என்ற சொற்றெழுபிள் பொருள்,
- 1) காஞ்சியிலுள்ள மாவடி என்ற கோயிலில் எழுந்தருளிய குமரசிக்டவுடு.
 - 2) காஞ்சியிலேயுள்ள மாமர நிழலிலே எழுந்தருளும் குமரச் கடவுள்.
 - 3) காஞ்சியில் பெரிய திருவடிகளுடன் எழுந்தருளும் குமரசிக்டவுள்
 - 4) காஞ்சியில் மாவடுக்கள் அதிகமாக விளங்குகின்ற இடத்தில் எழுந்தருளும் குமரசிக்டவுள்.
83. சிவபுராணம் பத்தினுள்ளும் தலைசிறந்தது, ,
- 1) மரர்க்கண்டேய புராணம்
 - 2) பலிடிய புராணம்
 - 3) கந்த புராணம்
 - 4) பிரம வைவர்த்த புராணம்
84. சூரபன்மன், சிங்கமுகன், தாரகன் என்ற அஷ்க்கர்கள்,
- 1) பதிச் பசு, பாசம் ஆகிய முப்பொருள்களதும் உருவகங்கள்.
 - 2) சாத்விகம், இராசசம், தாமசம் ஆகிய முக்குணங்களின் உருவகங்கள்
 - 3) ஆணவம், கண்மம், மாஸவயாகிய மும்மலங்களதும் உருவகங்கள்.
 - 4) சரமம், குரோதம், மதம் ஆகியவற்றின் உருவகங்கள்.
85. அருணகிரிநாதர் வயபூந்த காலம்,
- 1) கி. பி. 1500
 - 2) கி. பி. 1000
 - 3) கி. பி. 1200
 - 4) கி. பி. 1300.
86. அருணகிரிநாதர் இயந்திய நூல்களிலே தலை சிறந்தது,
- 1) கந்தரவங்காரம்
 - 2) ஏந்தரநுபுதி
 - 3) வேலவிருத்தம்
 - 4) திருப்புஷ்டி.
87. மொழிக்குத் துணையாவள்,
- 1) இலக்கிய இலக்கணங்கள்
 - 2) பலவகையான அறிவு நூல்கள்
 - 3) வேத சிவாகமங்கள்
 - 4) "முருகா" என்னும் திருநாமங்கள்
88. ககல்கலாவல்லி மாளியைப் பாடியவர்,
- 1) குமரகுருபரர்
 - 2) சிவப்பிரகாசர்
 - 3) அபிராமிப்பட்டர்
 - 4) தாயுமாணவர்
89. அபிராமியின் கடைக்கண்கள் தருவனவற்றுள் சிறப்பானவை,
- 1) அதிகாரம், பதவி
 - 2) செல்வம், சிறப்பு
 - 3) நல்லன எல்லாம்
 - 4) உலக இனபங்கள்
90. இன்பநிலை தானே வந்து எய்தத் தாயுமாணவர் வேண்டி நிற்கும் வழி,
- 1) கோயில்கள் தோறும் யாத்திரை செய்வது
 - 2) மனத்தில் இறைவணை அமைத்து வழிபடுவது
 - 3) அன்பரின் பணிசெய்ய ஆளாக்கி விடுவது
 - 4) வலிமை கொண்ட உட்கீப் பெறுவது
91. ஆகமாந்தம் எனப்படுவது,
- 1) வேதாந்தம்
 - 2) சித்தாந்தம்
 - 3) நாதாந்தம்
 - 4) நமாந்தம்
92. ஆகமங்களின் சார்பு நூல்கள்,
- 1) நாரசிங்கம், விக்வாண்மிகம்
 - 2) காமிகம், வாதுனம்
 - 3) தத்துவப் பிரகாசிகள், தத்துவ சங்கிரகம்
 - 4) புராணம், இதிகாசம்

93. ஆகமம் என்ற சொல்லின் பொருள்,

1) தொச்சு தொட்டு வரும் அறிவு	2) இறைவனுடை அருளப்பட்டது
3) அநாதியான முப்பொருள் உரைப்பது	4) அறியோன்ற அறிவு

94. காகம்பிரத்தில் நிலவும் சைவசமயத்தின் பெயர்,

1) ஆகமாந்தம்	2) வீரசைவம்	3) பிரத்தியபிஞ்ஞா	4) சித்தாந்தசைவம்

95. ஆகமங்கள் தமிழ் நாட்டிலே சிறப்புற்ற காலம்,

1) கி. பி. 300 — 500	2) கி. பி. 100 — 800
3) கி. பி. 250 — 900	4) கி. பி. 600 — 900

96. ஸ்ரீ ஆகமப்பிரியன் எனத் தன்னைக் குறிப்பிட்ட மன்னன்,

1) மகேந்திர வர்மன்	2) விஷ்ணு சிம்மன்
3) நரசிம்ம வர்மன்	4) இராசசிம்மன்

97. ஆகமப் பொருளை முதலில் கூறும் தமிழ்நூல்,

1) திருமந்திரம்	2) திருவாசகம்	3) திருக்குறள்	4) சிவஞானபோதம்

98. திருமந்திரத்திலுள்ள ஒன்பது பகுதிகளும் தனித்தனி குறிக்கப்படும் பெயர்.

1) இயல்கள்	2) அத்தியாயங்கள்	3) காண்டங்கள்	4) தந்திரங்கள்

99. ஆகமத்தின் பிரிவுகள்,

1) சாலோகம், சாமீபம், சாரூபம், சாயுச்சியம்
2) தருமம், அர்த்தம், காமம், மோட்சம்
3) சரியை, சிரியை, யோகம், ஞானம்
4) பிரமசரியம், கிருக்கிதம், வாணப்பிரஸ்தம், சந்தியாசம்

100. உயிரை முன்னேற்ற நாம் வளர்க்கவேண்டியதாக ஆகமம் கூறும் நெறி.

1) ஞானம்	2) உடல்	3) உள்ளம்	4) அங்ப

101. ஆகமங்கள் தோன்றக் காரணமாயிருந்த நாகரிகம்,

1) ஆரியருக்குரியது	2) இந்தோ ஐரோப்பியருக்கு உரியது
3) திராவிடருக்கு உரியது	4) இந்திய மக்களுக்கு உரியது

102. 'வேதாந்தத் தெளிவாம் சைவசித்தாந்தம்' — இவ்வாறு உரைத்தவர்,

1) மெய்கண்டதேவரி	2) அருணந்தி சிவாசாரியார்
3) மறைஞானசம்பந்த சிவாசாரியார்	4) உமாபதி சிவாசாரியார்

103. சிவபெருமானைத் தியானித்து விதிப்படி வழிபடுவதற்கு நமக்குத் தகுதியளிப்பது,

1) சைவராக நாம் பிறந்தமை	2) புலாலுண்ணுமை
3) சிவதிட்சை	4) ஞானநூல்களைக் கற்றல்

104. நிராதார திட்சைக்குத் தகுதியுடையவர்,

1) விஞ்ஞானகலர், சகலர்	2) பிரளையாகலர், சகலர்
3) வஞ்ஞானகலர், பிரளையாகலர்	4) சௌன்முத்தர், பிரளையாகலர்

105. சைவசமயாசாரத்தை அநுப்பிக்கும்படி முதலாகச் செய்யப்படும் திட்சை,

1) சமயதிட்சை	2) விசேஷதிட்சை
3) நிர்வாணதிட்சை	4) ஆகாரியபிழேகம்

106. ‘கிவோகம் பாவனை’ என்பதன் பொருள்,
- 1) சிவனைப்போல யோகத்தில் அமர்வதாகப் பாவனை செய்தல்
 - 2) சிவனை உமாதேவியுடன் உடனானவனுகப் பாவனை செய்தல்
 - 3) சிவஞகி விட்டேன் என்ற அத்துவித நிலையிற் பாவனை செய்தல்
 - 4) ‘சிவனே நான்’ என்று ஞானவழியிலே பாவனை செய்தல்
107. திட்டச்க்கு முதற்படியாக ஒழுங்கு செய்யப்படும் இடம்,
- 1) ஓமகுண்டம்
 - 2) மண்டலம்
 - 3) திட்டசத்தானம்
 - 4) கிரியைத்தானம்
108. சபிச திட்டசை என்பதன் பொருள்,
- 1) மந்திரம் செபிக்கும்படி உபதேசிக்கப்படும் திட்டசை
 - 2) மந்திரம் செபித்துக் கிரியையும் செய்யுமாறு உபதேசிக்கப்படும் திட்டசை
 - 3) மந்திரத்தோடு மூல அட்சரத்தையும் செபிக்கும்படி உபதேசிக்கப்படும் திட்டசை
 - 4) மந்திரத்தோடு பூசை, வேள்வி ஆகியன் செய்யுமாறும் உபதேசிக்கப்படும் திட்டசை
109. கமிளையிலே கல்லை மர நிலைலே தெற்கு நோக்கி அமர்ந்திருக்கும் முர்த்தி,
- 1) ஸ்ரீகண்டருத்திரர்
 - 2) தட்சிணமூர்த்தி
 - 3) நந்திசேவரர்
 - 4) கைலாஸபதி
110. ‘உள்ளுடைய நினைப்பதனை முடிக்கின்றோம்’ — திருநாவுக்கரசருக்குச் சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளிய இக்கற்றில் ‘நினைப்பு’ என்றது,
- 1) நவன திட்டசை
 - 2) பரிச திட்டசை
 - 3) வாசக திட்டசை
 - 4) திருவடி திட்டசை.
111. ஆனாகுருவை இறைவன் என்றே கருதக் காரணம்,
- 1) அவர் ஆன்மாவுக்காக ஐந்தொழில்களும் புரிபவர்
 - 2) இறைவனின் திருவடிவிலே தோன்றி அருளிபாலிப்பவர்
 - 3) இறைவனுல் ஆன்மாவுக்கு அருள் செய்ய அனுப்பப்படுபவர்
 - 4) ஆன்மாவுக்குத் திட்டசை செய்து முத்தி கொடுப்பவர்.
112. ‘ஆவயந்தானும் அரண் எனத் தொழுமே’ — இத்தொப்பி அமைந்துள்ள நூல்,
- 1) சிவஞானயோதம்
 - 2) சிவஞான சித்தியார்
 - 3) சிவப்பிரகாசம்
 - 4) திருவருட்பயன்
113. சங்கம வழிபாடு என்பதன் பொருள்,
- 1) இறைவழிபாடு
 - 2) சிவம் சத்தி என்ற இரண்டும் சங்கமித்த சங்கமத்தை வழிபடும் வழிபாடு
 - 3) சமய சங்கம் வைத்துக் கூடி வழிபடும் வழிபாடு
 - 4) சிவஷ்டியார்களை வழிபடும் வழிபாடு.
114. சங்கம வழிபாட்டினால் டயர்ந்த நிலை அடைந்த நாயனார்,
- 1) சந்தராமுர்த்திநாயனார்
 - 2) விறண்மிண்டநாயனார்
 - 3) திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார்
 - 4) இணையன் குடிமாற நாயனார்..
115. சிவாலயங்களிலே மூலமூர்த்திகளால் எழுந்தருளியிருப்போர்,
- 1) சிவன், உழையை, முருகன்
 - 2) நடராசர், சிவகாமி
 - 3) சந்திரசேகரர், உழையைமை
 - 4) சதாசிவமூர்த்தி, உழையைமை.

116. ஆலயபூசையின்போது செய்யப்படும் 'கோட்கேபாரங்' என்பது,
 1) சுவாமிக்குச் செய்யப்படும் எட்டுவகை உபசாரங்கள்
 2) பதினெட்டுவகை உபசாரங்கள்
 3) பத்துவகை உபசாரங்கள் 4) ஆறுவகை உபசாரங்கள்
117. மகோற்சவம் நினைவுட்டுவது,
 1) இறைவனின் திருவருளை 2) மக்களின் பத்திப்பெருக்கை
 3) அடியார்களின் குதூகலத்தை 4) இறைவனின் ஐந்தொழிலிகளை
118. கிராமசாந்தியிலே பூசைக்குரிய மூர்த்தி,
 1) சிவபெருமான் 2) வைரவக்கடவுள் 3) சுப்பிரமணியகீடவுள் 4) விநாயகக்கடவுள்
119. சிவபெருமான் மலீயரையன் பொற்பகலையாகிய பார்வதியம்மையை மணம் புரிந்திராயிடும்,
 1) உவகில் எவருக்கும் திருமணம் நடக்காது.
 2) உவகிலே உயிரினங்கள் வாழுமாட்டா.
 3) பிரபஞ்சம் இயங்காது உயிரினங்கள் கலக்கமடையும்
 4) யாவரும் சந்தியாசிகளாகவே வாழ நேரும்
120. காமிய பூசை எனப்படுவது,
 1) முத்திப் பேற்றையைச் செய்யும் பூசை 2) ஆஸ்ம விடுதலைக்காகச் செய்யும் பூசை
 3) திருமுறைகளை ஒதிச் செய்யும் பூசை 4) பயணக் கருதிச் செய்யும் பூசை
121. உபாகம் என்பதன் பொருள்,
 1) பட்டினி கிடத்தல் 2) உணவைச் சுருக்குதல்
 3) ஒருநாளில் ஒரு பொழுது உண்ணல் 4) கடவுளோடு மிக நெருங்கியிருந்து வழிபடல்
122. 'ஞத்தமிழ் அடையினை முற்படுகிறிதனில் ஞுற்பட எறுதிய ஞத்தவோன்'
 1) சிவபெருமான் 2) குமரக்கடவுள் 3) விநாயகக்கடவுள் 4) வீரபத்திரக்கடவுள்
123. பிள்ளையாரது மேற்கரம் ஒன்றிலுள்ள அங்குசம் குறிப்பது,
 1) அஞ்ஜானத்தைப் போக்கி மெய்ஞ்ஜானத்தை அருளுதலை
 2) எவ்வரையும் அழிக்கவல்ல பேராற்றலை
 3) உயிர்களுக்கு ஏக்காவலும் காத்தலைச் செய்யும் வலில்லமை
 4) உயிர்களின் ஆணவத்தினை அடக்கும் ஆற்றலை
124. பிரதோஷ விரதம் உண்டாவதற்கு அடிப்படையான வரலாறு,
 1) தேவர்களுக்காகத் திரிபுரங்களை எரித்துமை
 2) கயமுகளை அழிக்க விநாயகச் கடவுளைத் தோற்றுவித்துமை
 3) ஆலகால விடம் எழுந்தபோது தேவர்களின் கலக்கத்தினைப் போக்க , இடபதேவரது கொம்புகளிடையே நின்ற நடனமாடியமை
 4) மன்மதனை எரிக்க நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து திப்பொறியை வெளிப்படுத்தியமை
125. மகாசிவராத்திரி அநுட்டிக்கப்படும் தினம்,
 1) மாசி மாதத்து வளர்பிறை பதினெட்டுக்காம் நாள் 2) மாசி மாதத்து மகம்
 3) மாசி மாதத்துத் தேய்பிறை நான்காம் நாள்
 4) மாசி மாதத்துத் தேய்பிறை பதினெட்டுக்காம் நாள்
126. சித்திரை வந்தப்பிறப்பு கொண்டாபைப்படும் காலம்,
 1) முதுவேனிற் காலத்தின் முதல்மாதம் 2) இளவேனிற் காலத்தின் இறுதி காலம்
 3) முதுவேனிற் காலத்தின் இறுதிமாதம் 4) இளவேனிற் காலத்தின் முதல் மாதம்

வினா	விடை	வினா	விடை	வினா	விடை	வினா	விடை
(1)	3	(33)	1	(65)	3	(97)	1
(2)	2	(34)	1	(66)	3	(98)	4
(3)	3	(35)	4	(67)	2	(99)	3
(4)	1	(36)	4	(68)	4	(100)	4
(5)	3	(37)	3	(69)	4	(101)	3
(6)	2	(38)	2	(70)	4	(102)	4
(7)	1	(39)	3	(71)	4	(103)	3
(8)	2	(40)	4	(72)	3	(104)	3
(9)	3	(41)	2	(73)	4	(105)	1
(10)	4	(42)	3	(74)	4	(106)	4
(11)	3	(43)	2	(75)	4	(107)	2
(12)	2	(44)	4	(76)	3	(108)	3
(13)	4	(45)	4	(77)	3	(109)	2
(14)	2	(46)	3	(78)	1	(110)	4
(15)	4	(47)	4	(79)	4	(111)	4
(16)	2	(48)	4	(80)	3	(112)	1
(17)	3	(49)	4	(81)	1	(113)	4
(18)	4	(50)	4	(82)	2	(114)	2
(19)	3	(51)	2	(83)	3	(115)	4
(20)	4	(52)	1	(84)	3	(116)	2
(21)	3	(53)	4	(85)	1	(117)	4
(22)	4	(54)	2	(86)	4	(118)	2
(23)	3	(55)	4	(87)	4	(119)	3
(24)	4	(56)	3	(88)	1	(120)	4
(25)	1	(57)	1	(89)	3	(121)	4
(26)	3	(58)	3	(90)	3	(122)	3
(27)	2	(59)	4	(91)	2	(123)	4
(28)	1	(60)	2	(92)	3	(124)	3
(29)	3	(61)	1	(93)	1	(125)	4
(30)	3	(62)	2	(94)	3	(126)	4
(31)	2	(63)	2	(95)	3		
(32)	3	(64)	1	(96)	4		

பகுதி இரண்டு

வினாக்கள்

1. ‘உலகெலாம் உணர்ந்து ஒதற்கு அரியவன்’ என்பது திருத்தொன்டர் பெரியபுராணத்தின் முதலாம் அடி,
 - (அ) இத்தகைய அரியவனுகிய சிவனது வழிபாடு சிந்துவெளியில் நிலவிய வகையினை ஆதாரம் கண்டுள்ள விளக்குக்.
 - (ஆ) சிவபெருமானது அருவுருவத் திருமேனியாகிய சிவவிங்க வழியாடு சிந்துவெளியில் நிலவிய வகையினைத் தெளிவுபடுத்துக்.
2. ‘வேதமோ டாகமம் மெய்யாம் இறைவன் நூல்’ என்பது திருமந்திரத் திருவாக்கு.
 - (அ) வேதம் என்ற சொல்லின் பொருள் யாது? நான்கு வேதங்கள் பற்றியும் சருகிகமாக விளக்குக்.
 - (ஆ) ‘வேதங்களிற் காணப்படும் சமய, மெய்தியற் கொள்கைகளில் திராவிடரிக் கண்டமுகமான யங்களிப்படு மக்த்தானது’ என்ற கூற்றைத் தக்க ஆதாரமிக்குட்டு விளக்குக்.
3. ‘இருளின் நீக்கி என்னை ஒளியில் நடத்துக்’ — இது பிரிக் தாரணியக உபநிடத்துப் பிரார்த்தனையில் காணப்படும் ஓர் அடி.
 - (அ) உபநிடத்தங்கள் அறியாமை இருளினின்றும் நீக்கி உண்ணமயாகிய ஒளியைக் கண்டறி வதில் ஈடுபட்டுள்ள வகையினை விளக்குக்.
 - (ஆ) உபநிடத்தங்களிற் காணப்படும் ஒழுக்கவியற் கருத்துக்கள் சில வற்றைத் தெளிவுறுத்துக்.
4. ‘கொடிநிலை கந்தப்பி வள்ளியென்ற மூன்றும் கடவுள் காப்புத்தொடு கண்ணிய வருமோ’ – என்பது தொல்காப்பியம்.
 - (அ) கொடிநிலை, கந்தப்பி, வள்ளி என்பன யானவ? விளக்குக்.
 - (ஆ) சங்ககாலத் தொகை நூல்களின் காப்பிலிருந்து தெரியவரும் சமய வழியாட்டுச் செய்திகள் யானவ?
5. ‘ஓங்குபுகழ்த் தெள்புகலி வேந்தன் செயல்’ என்பது திருக்களிற்றுப்படியார் கூற்று,
 1. ஓங்குபுகழ்த் தெள்புகலி வேந்தன் ‘யாவர்’? அவரின் வரலாற்றினைச் சுருங்கத் தருக.
 2. அவர் செய்தருளிய அற்புதங்கள் ஜந்தினை விளக்குக்.
6. ‘கண்ணினாற்றிருக்கமிலையில் இருந்த நின்கோலம் நஞ்சனி நான்தொழு நயந்தகுள்புரி’ — என்று திருநாவுக்கரசநாயகனுர் சிவபெருமானை வேஷ்டுவதாகத் திருத்தொன்டர் பெரியபுராணம் உறைக்குக்
 - (அ) திருநாவுக்கரசநாயகனுர் திருக்கவிலைக் காட்சியைத் தரிசித்த வரலாற்றினைத் தருக.
 - (ஆ) அவர் புரிந்தருளிய அற்புதங்கள் ஜந்தினை விளக்குக்.
7. ‘மாதோரு பக்கனாக்கு வழிவழி அடிமை செய்யும் வேதியர் குலத்துத் தோன்றியவர் கந்தர மூர்த்திநாயகனுர் என்பது பெரியபுராணம்.
 - (அ) கந்தரமூர்த்திநாயகனுர் தடுத்தாட்டகொள்ளப்பட்ட வரலாற்றினைத் தருக.
 - (ஆ) அவர் புரிந்தருளிய அற்புதங்கள் ஜந்தினை விளக்குக்
8. திருவாசகத்துக்கு உருகாதார் ஒரு வாசகத்திற்கும் உருகார் என்பது பழமொழி.
 - (அ) திருவாசகத்தினை அருளிப் பாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருப்பெருந்துறையிலே கருவுப் பேற்ற வரலாற்றினைத் தருக.
 - (ஆ) மாணிக்கவாசகவாமிகள் புரிந்தருளிய அற்புதங்கள் ஜந்தினை விளரிதுக்.

9. ‘சொற்கோவும் தோனிபுரத் தோன்றலும் நம் சுந்தரனும் சிற்கோலவாதவூர்த் தேசிகனும்’ எனக் கமய குரவர்கள் நால்வரையும் ‘சிவாஸந்தமாலை போற்றுகின்றது.
- (அ) இந்நால்வர் பெருமக்களும் மற்றும் சிவனடியார்களும் யாத்தகுளிய நூல்களின் தொகுப்பு எப்பெயரால் அழைக்கப்படும்? அவற்றின் சிறப்பினைச் சுருக்கமாக விளக்குக.
- (ஆ) திருமுறைகளில் பண்ணிரண்டாவதாக இடம்பெறும் பெரிய புராணத்தில் சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர் ஆகிய மூவரும் தரிசித்த தில்லைக்காட்சி எவ்வாறு சித்திரிக்கப்படுகின்றது?
10. “கந்தபுராணத்தில் இஸ்லாத பொருள் எந்தப் புராணத்திலும் இல்லை” என்பது பழமொழி.
- (அ) கந்த புராணத்தை இயற்றியவர் யார்? நெந்த புராணத்தின் பெருமைகளைச் சுருங்கத் தருக.
- (ஆ) கந்தபுராணத்தின் பின்னர்த் தோன்றிய சைவப் பிரபந்தங்கள் பற்றி யாது அறிவிர்கள்?
11. “வேதமோடாகமம் மெய்யாக இறைவன் நூல்” என்பது திருமந்திரம்.
- (அ) ஆகமங்கள் பற்றிச் சுருக்கமாக விளக்குக.
- (ஆ) தென்னைட்டுச் சைவசித்தரந்தத்தோடு பெரிதம் ஒத்துக் காணப்படும் வடநாட்டுக் காசமீர சைவம் பற்றி யாது அறிவிர்கள்?
12. “நங்பிரான் திருமூலன் அடியார்க்கும் அடியேன்” என்று திருத்தொண்டத் தொகையிலே கந்தர் திருமூலரைப் போற்றுகின்றார்.
- (அ) திருமூலர் யாத்தகுளிய ‘திருமந்திரம்’ பற்றி நீர் தெயிந்து கொண்டவற்றைச் சுருக்கமாகத் தருக.
- (ஆ) திருமூலர் போற்றும் ஆகமங்களிலே காணப்படும் சரியை முதலான நானிகு பிரிவுகளும் கூறுவனவற்றின் சாரத்தைத் தருக.
13. “ஆகமம் ஆகினின்று அன்னரிப்பான்தான் வாழ்க்” என்பது மனிவாக்களின் திருவாக்கு. இது சிவபுராணத்தில் வருவது.
- (அ) ஆகமம் காட்டும் வாழ்க்கை நெறியற்றி நீர் அறிந்தவற்றைத் தருக.
- (ஆ) வேத வழக்குக்கும் ஆகம வழக்குக்குமிடையே காணப்படும் வேறுபாடுகள் எவ்வளவு?
14. ‘அரிது அரிது மாளிப் ஆதல் அரிது’ - என்பது ஓன்றைப் பாட்டியின் அமுதவாக்கு.
- (அ) மாளிடப் பிறவியிலும் சைவராயப் பிறகப் பேறுபெற்றவர்கள் தீட்சை பெற வேண்டிய அவசியம்பற்றி விளக்குக.
- (ஆ) தீட்சைகளின் வகைபற்றித் தெளிவுறுத்துக.
15. ‘குரு என்பவர் அஞ்ஞானத்தைப் போக்கி மெய்ஞ்ஞானத்தை அருள்பவர்’ என்பது பொருள்.
- (அ) சைவசமயத்தில் குரு பெறும் சிறப்பிடத்தினை விளக்குக.
- (ஆ) ஆசிரியருக்கும் ஞான குருவுக்கும் உள்ள வேறுபாடு யாது?
16. சிவபெருமான் புறத்தே சிவலிங்கம் முதலான இறைவனின் திருமேனிகளையும் குருவையும் சங்கமத்தையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு ஆன்மாக்களின் வழிபாட்டை ஏற்றருள்வார்?
- (அ) இவின்க வழிபாடுபற்றி யாது அறிவிர்கள்?
- (ஆ) சங்கம வழிபாடாவது யாது? சுருக்கமாக விளக்குக.
17. “கோயிலில்லா ஜாரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்பது பழமொழி.
- (அ) திருக்கோயில்களில் மூந்ததியும் யரிவார தெப்பவங்களும் அமைந்திருக்கும் வகையினை விளக்குக.
- (ஆ) திருவிழாக்கள் கோயில்களிலே நடைபெறுவதற்கான காரணத்தையும் அவை நடைபெறும் முறைமைகளையும் விளக்குக.

18. விரதத்தை 'உபவாசி' எனவும் அழைப்பார்

- (அ) உபவாசி என்பதன் பொருளிலிருந்து விரதத்தின் சிறப்பினை அறிந்து கொள்ளல் எவ்வாறு?
- (ஆ) விநாயகர் விரதம், கந்தவிரதம், சத்திவிரதம் என்பன எவ்வ எவை என எடுத்துக் காட்டிச் சருக்கமான விளக்கம் தருக.

19. சிவவிரதங்களிலே பிரதோஷம், சிவராத்திரி, திருவாதிரை என்பன முதன்மையானவை.

- (அ) பிரதோஷ விரதத்தினை ஏநுட்டிக்கும் வகையினை எழுதுக.
- (ஆ) சிவராத்திரி விரத ஏநுட்டானம் பற்றி விளக்குக.

20. இறையனர்களை வளர்க்கவும், மனம், வாச்சு, காயம் என்பவற்றைப் பரிசுத்தம் செய்துகொள்ளவும் பண்டிகைகள் எனப்படும் விசேட நாள்கள் உகந்தவை.

- (அ) பண்டிகைகள் இவை இவை என எடுத்துக்காட்டி அவற்றை ஏநுட்டிக்கும் வகைகளையும் தெளிவாக்குக.
- (ஆ) தீபாவளி தொன்றிய வரலாற்றினை விளக்குக.

21. தைப்பொங்கல் சூரியனுக்கு நன்றிக்கடன் செலுத்தும் நன்னாள்.

- (அ) தைப்பொங்கலன்று நாம் சூரியனுக்கு நன்றிக்கடன் செலுத்துவதற்கான காரணத்தினை விளக்குக.
- (ஆ) தைப்பொங்கல் கொண்டாடப்படும் வகையினை விளக்குக.

■குதி இடங்கள் விடைகள்

1) (அ) இந்தியாவில் வடமேற்கு எல்லையில் சிந்தநதி பாயும் பள்ளத்தாக்கில் ஆரப்பா, மொகஞ்சதாரோ என்ற இரு தலைநகரங்களைக் கொண்டதும் ஏற்குறைய ஆயிரம் மைல்கள் இடைவெளி உடையதுமான சிந்தவெளியில் கி. மு. 3000 ஆண்டாவில் சிறந்த தொரு நாளிகம் நிலவியது. இவ்விடங்களிலே புதைப்பாருளாராய்ச்சி நடத்திச் சில இலசினைகளும் உருவச்சிலைகளும் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் ஓர் இலசினையேகத்தில் அமர்ந்திருக்கும் கடவுள் ஒருவரைக் காட்டுவதாகும். இக்கடவுளுது தலையில் உடனுவிந்த இரு கொம்புகள் காணப்படுகின்றன. கொம்புகளுக்கிடையில் இக்கடவுளுப் போல ஒன்று உள்ளது. தலையின் வலப் புறத்திலும் இடப்புறத்திலும் புடைப்புக்களாகத் தோன்றுவனவற்றை இருமுகங்களாகக் கருதி, சேர். ஜோன் மார்ஷல் இக் கடவுளை ‘முழுகு மூரித்தி’ என்றும் ‘முந்துசிவன்’ என்றும் அழைத்தார். இம்முகங்கள் படைத்தல், காத்தல், அழித்தனாகிய முத்தொழில்களையும் குறிப்பளவாகக் கொள்வார். ஆடையின்றி நிர்வாண கோலத்தில் இருப்பது, பிற்காலத்தில் சிவனை ‘நக்கன்’ (நிர்வாணி) என அழைத்ததை நினைவுட்டுகிறது. பத்மாசனத்தில் இருக்கும் இக்கடவுளைச் சூழ்ந்து யானை, புலி, காண்டா மிருகம், ஏருமை ஆகிய மிருகங்கள் காணப்படுகின்றன. இவை சிவனைப் பகுதி என அழைப்பதற்கும் பெருந்தமாக உள்ளன. யோகியவர்களுக்கு சிவபெருமானையே இவ்விலசினை குறிப்பதாகப் பலரும் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர்.

(ஆ) ஆசப்பா நலரத்தில் கருநிற கல்லீரான்று கண்டெடுக்கப்பட்டது: இது சிவவிடிகம் எனக் கருதப்படுகின்றது. மேலும் கூட்டு வடிவக் கற்கை பல கிடைத்துள்ளன; இவையும் சிவவிடிகத் திருமேனிகள் ஆகலாம். இவிங்கத்தின் மேற்பகுதி சிவாகம், பீடப்பகுதி சத்திராகம்: சத்தியும் சிவமும் இணைந்து உலைக்கப் படைப்பதாகிய தத்துவத்தைச் சிவவிடிகம் உணர்ந்தும். உகிகிண் தோற்றம், ஒடுக்கம், படைத்தக் குதலாகிய ஜங் தொழில்கள் ஆகியவற்றையெல்லாம் வெளிப்படுத்திச் சைவமக்களால் வழிபடப்படுவதும், சிவாலயங்களிலே கருவறைகளில் எழுந்தருவியுள்ளதுமான சிவவிடிகத்தைச் சிந்து வெளிமக்கள் வழிபட்டு வருத்தனர் என்பதற்கு இங்குச் சிலைத்து கீற்கள் சாந்திரகளாக உள்ளன.

2) (அ) வேதம் என்ற சொல்லின் பொருள் அறிவு என்பதாகும். வேதங்கள் இதைவனும் அளுப்பட்டவை என்பார். இவற்றை நான்காக வகுத்தவர் வேதவியாசர். இவற்றுள்ளே காலத்தால் மிகப்பழையமையானதாகக் கொள்ளப்படுவது இருக்கு வேதமாகும்.

1008 பாசுரங்கள் கொண்ட இருக்குவேதம், பத்து மண்டலங்களாக வகுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு மண்டலமும் ஒவ்வொர் இருட்டிகு இறைவனால் வெளிப்படுத்தப் பட்டதாகவும். ஒவ்வொன்றும் அவ்வங்கிருட்டியின் பெயரால் அழைக்கப்படுவதாகவும் கொள்ளப்படுகின்றது. இந்திரன், அக்கினி, சோமன், வருணன், ஆகிய தெய்வங்கள் இருக்குவேதத்தில் முதன்மை வாய்ந்த தெய்வங்களாக உள்ளனர். அதேது உருத்திரனும் விஷ்ணுவும் இடம் பெறுவார். பெரும்பாலும் இயற்கை வழிபாடே இருக்கு வேதத்தில் முதன்மைபெறல் காணலாம். பல தெய்வ வழிபாடு நிலவிய போதிலும் ‘தெய்வம் ஒன்றே’ என்ற கருத்தும் நிலவியமைக்கு ‘உன்பொருள் ஒன்றே அதனை அக்கினி என்றும் யமன் என்றும் மாதிரிசுவன் என்றும் ஞானிகள் பலவாறு கூறுவார்’ என்ற இருக்குவேதப் பாடல் சர்வாகும். இருக்குவேதத்திலே சூரியனை அழைத்து வழிபடும் சாபத்திறி மந்திரம் முதன்மை பெறுகின்றது.

இருக்கு வேதத்திலிருந்து தெரிந்து ஒழுங்கு செய்யப்பட்டுத் தெய்வவழிபாட்டின்போது பாடப்படும் இசைப்பாடல்களின் தொகுப்பே சாமவேதமாகும். (சாமம் - இசை) சமய மூவர்கள் இசையேச்சு தமிழ்ப்பாமாலையைச் சிவனுக்குச் சாத்த வழிகாட்டியவை சாமவேதப் பாடல்கள் என்பார்.

யசர்வேதம் யாகக் கிரியைகளுக்கு முதலைமையளிப்பதாகும். யாட்டிலும் உரைநடையிலும் அமைந்த இவ்வேதம், கிருஷ்ண யசர்வேதம் (கருநிற யசர்வேதம்) சுக்கிளையசர் வேதம் (வெண்ணிற யசர்வேதம்) என்ற இருபிரிவுகள் கொண்டது. இயற்கை வழிபாட்டு

முறையென்கள் இருக்கு வேதத்திற் போல இவற்றில் இல்லை. யாகச் சிரியை முறைகளால் வழிபடுதலே யசர்வேதத்தில் முதன்மை பெறுகின்றது; சிரியைக்குரிய புரோகிதர் யசர் வேதத்தில் மேல் நிலை அடைகிறார். சிவவழிபாடு உருக்திரவழிபாட்டின் இடத்தைப் பெற்று முதன்மையஷ்டவதையும் யசர்வேதத்தில் காணலாம். ஸ்ரீருத்திரம் என வும் சதருத்திரியம் எனவும் சிவனை நாடு மந்திரங்களால் வழிபடவும் வகை செப்தது யசர் வேதமே. சங்கரன், சம்பு, சிவன், சிவதரன், நீலக்கிரீவன், சுபதி என்பன யசர்வேதத்தில் சிவனுக்கு வழங்கும் நாமங்கள். இந்துவெளி மக்களிடமிருந்து ஆரியர் சிவவழிபாட்டினைப் பெற்றுத் தமது வழிபாட்டில் இனைத்துக்கொண்டமைக்கு யசர்வேதத்தில் ஆதாரங்கள் உள்ளன எனலாம். இன்று சிவனை 1000 நாமம் கூறிவழிபடும் அருச்சனை முறைக்கும் (சக்ரரநாமார்ச்சனை) யசரிவேதமே வழிவகுத்தது.

அதர்வவேதம் வேளவிகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளியாது மந்திரம், மாயம், மருந்து முதலியவற்றிற்கு முதன்மை வழங்குகின்றது. செய்யுள் வடிவில் வசியமந்திரங்கள், செப மந்திரங்களைப் பெருமளவு உள்ளடக்கியது அதர்வவேதம். ஆரிபதுக்கு முன் இந்தியாவில் வாழ்ந்த மக்களின் வழிபாடுகள், சமய ஆசாரங்கள், வைத்திய முறைகள் என்பவற்றை அறிந்துகொள்ள அதர்வவேதம் உதவ வல்லதாகும்.

ஆ) இருக்கு வேதத்தில் முதன்மை பெற்ற இந்திரன், அக்கினி, வருணன், சோமன், சூரியன், பூஷன், பர்ஜன்னியன் முதலான தெய்வங்கள் முதன்மையை இழக்கின்றனர். மூன்று பாகரங்கள் மட்டும் பெற்ற உருத்திரன் முனினனிக்கு வந்து யசர்வேதத்தில் சிவனுகின்றன. சிவவழிபாடு சிந்துவெளி மக்களுக்கு (திராவிடர் எனப்படும் மக்களுக்கு) உரியது. சிவன் செந்திறம் உடைய கடவுள் 'ருதிர' என்று அதனை மொழிபெயர்த்த ஆரியர் உருத்திரன் என்னும் புயற்கடவுளோடு ஏற்றுமையுடைமை என்கு அவனைச் சிவ ஞக வழிபட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. இது போன்றே இனமையும் வீரமும் பொருந்திய முருகன் என்ற தமிழ்த் தெய்வத்தைக் 'குமார' (இளையோன்) என்ற பெயரால் தமது தெய்வமாக்கினர் ஆரியர். வேதவழிசாடு வேளவில் முறையைப் பிஸ்பற்றியது. அதனேடு திராவிடரின் பூசைமுறையும் சேர்க்கப்பட்டது. மெய்யியற் கொள்கையிலும் திராவிடரின் கருத்துக்கள் பின்பற்றப்பட்டமைக்கு ஆதாரங்கள் உண்டு. உபநிடதக் கருத்துக்களை பலவும் திராவிடச் சிந்தனைக் கலப்பு உடையவை.

3. பு) உபநிடதங்களிலே கருத்து வேறுபாடுகள் பல உள்ளன. ஆயினும் பிரமம், ஆச்சமா பற்றிய தெளிவான விளக்கங்களையும் அவை தருகின்றன. எல்லா வடிவங்களுக்கும் எல்லா வகைத் தோற்றுவதைக்கும் பிரமமே முதலாகவும் முடிவாகவும் உள்ளது என்பது உபநிடதங்களின் முடிவு. காலம் கடந்ததும், குணங் கடந்ததும், பொறிகளாலே காண வொண்ணாதுமான அப் பரம்பொருள் ஒன்வோர் உயிரிலும் அமர்ந்து அதனை இயக்குகின்றது. அதுவே யாவிற்கும் ஆதாரம். பிரமமே மக்களின் உயிர் என்பதும் பொருந்தும். அப்பிரமத்தை இடையருது தியானித்து உணர்வதே ரூணம் என்பதும் உபநிடதங்கள் வலியுறுத்தும் உண்மையாகும். பிரமஞானம் பெற்றவன் பிறவாரினையைப் பெற்று வீடு பேற்றிற்கு உரியவனுவான். பிரமத்துடன் இரண்டாக் கலப்பதே வீடுபேறு. இவையாவும் உபநிடதங்களின் வாயிலாக வெளிப்பட்டு அறியாமை இருளைப் போக்குவன வரகும்.

ஆ) பிரமஞானத்தையும் உலகியல் வாழ்வினையும் நெறிப்படுத்த உதவுபவர் குரு ஆசாரி. அவரை அடைந்து கருகுவவாசம் செய்து பயத்தியுடன் தொடருடுகள் செய்வதால் சீடன் மேன்மை பெறுவான். குரு சீடனைத் தன் மகன்போலவே பாவித்து அவனுக்காகவும் பரம் பொருளிடம் வேங்குவார். கடோபநிடத்தத்தில் குரு தமக்காகவும் சீடனுக்காகவும் பிரார்த்தனை புரிவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

உண்மை பேசுக. தருமம் புரிக. கற்பதைத் தவிர்க்காதே.

தாயைத் தெய்வமாக வணங்கு.

தந்தையைத் தெய்வமாக வணங்கு.

குருவைத் தெய்வமாக வணங்கு.

என்று தைத்திரீய உபநிடதம் உபதேசிக்கின்றது. உலகம் முழுவதுமே ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய அறிவுரைகள் இவை என்பதற்கு ஐயம் இல்லை.

“பொய்ம்மையினின்றும் நீக்கி உண்மையின் வழியில் என்னை நடத்துக, இருவிலிருந்து நீக்கி என்னை ஓளியில் நடத்துக, மரணத்தினின்றும் விடுவித்துச் சாகா நிலைக்கு வழிகாட்டுகே” என்ற பிரகதாரணியக உபநிடதக் கூற்றும் உண்மை விருப்பத்தையும். அறியாமை

யிலிருந்து விடுபடும் வேட்கையையும், சாவாத முத்தி நிலையில் கொண்ட அவாவையும் புலப்படுத்துகின்றது. “நாம் அநுபவிப்பவை யாவும் இறைவன் அருளியவை; அவை கொண்டு நாம் நிறைவு காலாவேண்டும். அவற்றுக்கு நாம் உரிமை கொண்டாடலாகாது” என்னும் உபநிடத் அறிவுரை மகாதமாகாந்தியை மிகுதியும் கவர்ந்ததாகும்.

4. (a) கொடிநிலை என்பது குரியணைக் குறிப்பதாக மறைமளையிடகள் கொண்டார். ஒளி, வளம் சுத்தி என்பவற்றை வழங்கும் குரியணை வழிபட்டதை போலவே சங்காலத்திலே தமிழரும் வழிபட்டனர். கந்தப்பி என்பது அக்கிளி என்பர். உணவாகக்கத்திற்கும், இரசின் இருள் நீக்கவும் அக்கிளி உதவியையால் அதனையும் அக்காலத்தவர் வழிபட்டிருக்கலாம். வள்ளி என்பது சந்திரன் எனக் கொள்வர். இரசி ஒளி, குளிர்வை, இனிப்பம் சந்தமை காரணமாகச் சந்திரனை வழிபட்டதும் பொருத்தமே. எனினும் பிற்காலத்து உரையாசிரியர்களின் கருத்துக்கள் இம் மூன்றிலும் வெவ்வேறுபட டனவாயிருந்தமை ஏற்கத்தக்கதாயில்லை.

(ஆ) சங்ககால மக்கள் தம் வழிபடு கடவுள் எவ்வாலோ மரத்தாவோ ஆன தறியிலே வைத்து வழிபட்டதாய்த் தெரிகின்றது. தறியைக் கந்து என அழைத்தனர். சமாதான காலங்களிலே கந்துகளில் வழிபாடு நிகழ்க்கத் தவி சிறப்பாக நடந்து வந்தது. இந்தக் கந்துகள் பொதியில் என்படும் பொது சிடங்களிலே (அம்பலங்களிலே) வைக்கப்பட்டிருந்தன. கந்துகளின் அடிப்பாகம் ‘மாத்தான்’ என்று பெயர் பெற்றது. கருந்தாள் என்றும் அழைக்கப்பட்டது. பெருத்ததும் கழுத்ததுமான தன்மைகளால் இப்பெயர்கள் வழங்கின. கந்துகள் நிறுவப்பட்ட டாக்கிலே பலிபீடங்களும் அழைக்கப்பட்டன. பலிபீடங்களுக்கு ‘இட்டிகை’ என்ற பெயர் வழங்கியது. இட்டிகையில் மலர் தூவி, வழிபாடு முறைமை நிவாரித. போர்க்காலங்களில் அம்பலங்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கந்துகள் பாழா கிக் கிடந்த செய்திகளை அநொனுறு. பட்டினப்பாளி முதலிய சங்கநால்களின் வாயிலாக அறியலாம். கந்து என்பது சிவவிஞ்சமை என்ற மறைமலையிடகள் கொண்டார். பழைய உரையாசிரியரான நச்சினார்க்கிளியார், டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனுர் ஆகியோரும் இக்கருத்தையே கொண்டனர். சங்கத்தொகை நாள்களிலே சிவன், முக்கட்செல்வன், கந்தமிடற்றுக்கணக்கு, ஆவமர் செரிலன் முதலாகிய பெயர்களால் அழைக்க வரிப்படிப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. மேகத்தையும் கங்கையையும் தரித்தவன், வேதத்தை வாயில் உடையவன், வேதங்களை அந்தணருக்குச் சொன்னவன், உமாதேவியைத் தன் உடலிற் பாதியாகக் கொண்டவன், முப்புரம் ஏரித்தபொழுத பாண்டாரங்கக் கூத்தினை ஆடியவன், ஏரித்த நீற்றை உடலில் பூசியவன், கொடு கொட்டிக் கூத்தினை ஊழி இறுதி மீல் ஆடியவன் என்றெல்லாம் சிவன் பற்றிய செய்திகள் சங்கதூங்களிலே காலப்படுத்தினார்கள். சிவன் மட்டுமன்றி முருகன், மாயோன் (கண்ணன்) காடுகிழான் (கொற்றவை) ஆகிய தெய்வங்களும் வழிபாட்டிற்கு உரியவராயினர்.

5 (அ) ஓங்கு புகற்ற தென்புகலி வேந்தன் என்பது, திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனாரைக் குறிப்பதாகும். சோழநாட்டிலுள்ள சீர்காழிப் பதியிலே சுவபாதவியிருதயர் என்ற அந்தணரும் பகவதியார் என்ற அவர் சீனையாரும் சைவத்தமிழுக்கம் செய்ததுவப்பயனால் அவதரித்த இவர் மூன்று வயதிலேயே உமையம்மையில் ஞானப்பாலருந்தும் பேறு பெற்றார். இதனால் சிவாடியே சிந்திக்கும் சிவஞானம் இவருக்குக் கைவரப்பெற்றது. சிவபெருமானே பொற்றாள், முத்துக்ஸிவினை, முத்துக்குடை, முத்துச்சின்னங்கள், படிக்காக என்பவற்றை அவ்வப்போது வழங்கப் பெற்றுத் தயிற் நாடெங்கும் உள்ள சிவத்தலங்களுக்குச் சென்றார்; சைவமணம் எங்கும் கமழுவைத்தார்; பாண்டி நாட்டிலே சமணாருளை ஓட்டினார்; தேவாரங்கள் பாடியருளினார்; பல அற்புதங்களை நிகழ்த்தினார்; இறுதியில் தமது பதினாறுவது வயதிலே தமக்காக அமைக்கப்பட்டிருந்த திருமணபந்த நிலே மூட்டப்பெற்ற ஒமத்தியே சோதிப்பிழம்பாக அதனுள்ளே திருமணம் காணவந்த சிவாடியரோடு இறங்கிச் சிவசாயுச்சியத்தை அடைந்தார்.

(ஆ) பாலருவாயரான திருஞானசம்பந்தப்பீள்ளையார் செய்தருளிய ஏற்புதங்கள் பலவகும்.

(1) இவர் திருவீழிமிழலையிலே மடத்தில் தங்கியிருந்த காலத்தில் பஞ்சத்தால் அடியார்கள் வாடுவது கண்டு இரண்கினார். இறைவனை வேண்டிப் பாடியதால் நாளிதோறும் இவருக்கு இறையருளால் படிக்காக கிடைத்தது. அது கொண்டு அடியார்களின் பசிப்பினை போக்கியருளினார். (2) திருமறைக் காட்டிலே பலகாவமாகத் திறவாதிருந்த கோயிற் தை

வினைத் திருநாவுக்கரசர் பதிகம் பாடித் திறந்தனா, இவர் திருக்கதவம் அடைக்கப் பாடி யருளினார். (3) திருநாவுக்கரசரோடு திருமறைக் காட்டுமடக்கிலே தங்கியிருந்தபொழுது பாண்டிமாடேதயியும் அமைச்சர் குலசிஸிறையாரும் அனுப்பிய தாதினை ஏற்று மதுவர சென்று தங்கினார். இவர் தங்கியிருந்த மடக்கிற்குப் பாண்டியனின் அநுமதியோடு கண்ணார்கள் எரியுட்டினர்: சம்பந்தப் பெருமான் அவர்கள் மூட்டிய நெருப்பானது ‘பையவே கென்று பாண்டியற்காகவே’ எனப்பாடியதும், அது அவ்வாறே சென்று பாண்டியனில் வெப்புநோயாகப் படர்ந்தது. சமணகுருமாரால் போக்கமுடியாதுபோன அவ்வெப்பு நோயைத் திருநீற்றுப்பதிகம் பசும் இவர் போக்கியருள்ளார். சமணரோடு அவ்வாரதமும் புன்வாதமும் புரிந்து (நெருப்பிலே பதிகம் எழுதிய ஏட்டை இட்டுப் பக்கமையாக எடுத்தல், நீரிலே தேவாரம் எழுதிய ஏட்டையிட்டு எதிரேங்கி செய்தல்) அவர்களை வென்று கழுவேற வைத்தார், கூட்டுபாள்டியனை நின்றெரிக் கெடுமாறனுக்கினார். இப்பெருமானின் பெரும் பணியால் மீண்டும் பாண்டிநாட்டிலே திருநீற்றின் ஒளி விளாங்கிப் போவியலாயிற்று. (4) திருமயிலாப்பூரிலே சிவநேசர் என்பாரின் மகளான பூர்ப்பாவல பாம்பு திண்டி இறந்துபோனார். அவளின் எரித்து எஞ்சிய எலும்பைச் சிவநேசர் ஒங்கடத்தி தனி இட்டுச் சம்பந்தர் வரும்வரை காத்திருந்தார். சம்பந்தப் பெருமான் திருவிளார்றி யூால் சிவநேசரைக் கண்டு அவரைத் திருமயிலாப்பூருக்கு அழைச்சுவந்து இறைவன் மீது பதிகம்பாடி எலும்பை மீண்டும் பழைய பேண்ணாரு அடையச் செய்தருளினார். (5) திருமருங்கிலே தன் பெற்றேருக்குத் தெரியாத தன்மைக்குன்னேநே வந்து பெண் மௌருத்தி கங்கியிருந்தாள். இருவாம் மணமுடிக்க நினைந்திருந்னனர். இரவில் இருவாம் படுத்தறகிய காலத்து அப்பெண்ணின் தலைவளுகிய வணிகணைப் பாம்பு தீண்டி அவள் இறந்துபோனான். இப்பரிதாபத்துக்கு இரங்கிய திருகுஞசமிபந்தப்பின்கொயார் பதிகம்பாடி இறந்த வணிகணை எழுப்பியருளினார்.

(ஆ) திருநாவுக்கரசு நாயனார் தெங்கயிலையாகிய காளத்தியைத் தரிசிக்க விரிறானைச் சில்லாது’ எனச் சொல்லிக்கும் திருக்கதாஷ்டகத்தைப் பாடினார். “இனி வடக்கிலீக்குச் சென்று சிவபெருமான் அங்கு அமர்ந்தருளும் திருக்கோலக் காட்சியைத் தரிசிக்கவு வேண்டும்” என்று அவர் தீர்மானித்தார். அத்தீர்மானத்தினை நிறைவேற்றிக் காலி நடையாகவே புறப்பட்ட அவர் தெலுங்கு, கனினடம், மாளவம் முதலிய நாடுகள் கடற்று காசியையடைந்து விசுவநாதரைக் காத்திருவையைத் தொடர்ந்தார். தம்முடலை வந்தவரை நீத்து இலை, கிழங்கு, பழம் உள்படுத்தும் விருத்து கலி நிறைந்த காட்டிலே கடுகி நடந்தார். காக்கன் தேய்ந்தன. கரங்களால் தாவிச்சென்றுர். கரங்கள் தேய்ந்ததும் மார்பும் தேய்ந்தது, எலும்புகள் மறிந்தன. உடலும் தேய மேலும் நகரமுடியாமல் கணாத்துக் கிடந்தார். அந்தவேண்டியில் சிவபெருமான் முனிவர் உருவில் அவர் மூடுப் போன்றி, “திருக்கயிலாயத்தை மனிதர் கென்று அடைவது இயலாது. ஆகவே திரும்பிச் செல்க” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். அப்பரோ “எம்மை ஆரும் தலைவரான சிவபெருமான் திருக்கயிலாயத் தில் எழுந்தருளிய திருக்காட்டி காணுமல் அழியும் உடலுடன் திரும்பேன்” என்று உறுதியாகச் சொல்லார். அவர் கறியதால் அருளி மிகுதியான சிவபெருமான் தமது திருவருவினைக்காட்டி அப்பாரின் உடல் ஊனங்களைப் போக்கினார். “இந்தி தடாகத்தில் முழுக்கு நீ திருவையாறுடையாய் அங்குத் கைவாயக் காட்சியைக் கரட்டியாய்” என்று திருவாய் மலர்ந்தார். அவ்வாறே அப்பர் தடாகத்தில் முழுகித் திருவையாற்றை அடைந்தார்: அங்குத் திருக்கயிலாயக் காட்சியைக் கண்டு மகிழ்ந்து ‘‘மாதர்ப்பிரைக் கண்ணியானை’’ எனத் தொடங்குக் கிருப்பதிக்கதைப் பாடியருளினார்.

(இ) பல்வைமுனை சமணகுருமார் தூண்டுதலால் நீற்றறையிலிட்டும், நஞ்சகலந்த பாற் சோறு அளித்தும், யானையின் காலின் கீழ் மிதிக் கிட்டும், எல்லிலே கட்டிக் கடலில் கிட்டும் வருத்தியைபொழுது பதிகங்கள் பாடிச் சிவஞ்சுளால் திருநாவுக்கரசநாயனார் தப்பிப் பிழைத்து முன்னிலும் பேரிலிபம் அடைந்தார். திருமறைக்காட்டுக் கோயிற்றிருக்கதவைப் பதிகம் பாடித் திறப்பத்தார்; திருவீழிமிழலைத் திருமடத்தில் சிவபெருமானிடம் நாள் தோறும் படிக்காச் பெற்று அடியார்களுக்கு அன்னதானம் அளித்து அவர்களின் பசிப் பிழையைப் போக்கினார்; சிவஞ்சுளால் திருவையாற்றிலே திருக்கலையக் காட்சியைத்

தரிசித்தார் அப்புதியடியில் மகனை முத்த திருநாவுக்கரசைப் பாம்பு தீவிடி அவன் இறக்குத் தம் பதிகத்தின் மூலம் சிவனை வேண்டி அவனை உயிர்ப்பித்தார்.

१. (१) திருமுனைப்பாடி நாட்டிலே திருநாவுலாரிலே, ஆதிசைவர் குத்திலே சடையஞருக்கும் இசைஞானியாருக்கும் அருந்தவப் புதல்வராய்த் தோன்றிய சுந்தரமூர்த்திநாயனுர், நர சிங்கமூனையர் என்ற மன்னரால் வளர்க்கப் பெற்றுத் திருமணத்திற்கு உரிய வயதை ஏட்டத்தார். அவருக்குப் புதி ஊரில் வாழ்ந்த சடங்கம் சிவாகாரியாரின் மகனை மனம் பேசித் திருமண நாளும் நிச்சயிக்கப்பட்டது. உரிய நாளில் மன்னவர் திருவும் வைத்தித் திருவும் பொலிய அலங்காரம் செய்துகொண்டு உறவினர் குழந்துவர அவர், புத்தூர் செல்ல திருமணப் பந்தலையடைந்த மணவரையில் அமர்ந்திருந்தார். திருக்கலையத்தில் சுந்தரரின் திருமணத்தின்போது வந்து கடுக்காவிவதாக உறுதி வாக்கருளிய சிவபெருமான், மணப்பந்தகுக்குச் சிழப்பிராமண வடிவில் எழுந்தகுளினார். சுந்தரரின் பாட்டஞரான ஆகூரர் (சுந்தரரது பிள்ளைக் கிருநாமம் நம்பியாகூரர் என்பதே) தாழும் தம் பரம்பரை மன்றாம் வென்னெய் நல்லூர்ப் பித்தனுச்சீ வழிவழி அடிமைகள் என எழுதியதாக ஏடொல்லைக் காட்டி வாதாட்டி கந்தரஸை அடிமையாகக் கொண்டார். பின் தமது இல்லத்தைக் காட்டுவதாகச் சுந்தராயும் உறவினரையும் அழைத்துச் சென்று வெளி ஜெய் நல்லூர்க் கோயிலினுடைய செல்ல மாறாங்கருளினார். சுந்தரர் கழிவிரக்கமடைந்து வென்னெய் நல்லூர்ப் பெருமானை மனினி கைகளுமாக குறையிரந்தார். சிவபெருமான், “எம்மைச் சொற்றமிழ் பாடு” என்று சுந்தரகுக்கப் பணிக்குப் ‘பிக்தா’ என்ற அடியெடுத் தும் கொடுத்தார்களார். சுந்தரர் ‘பித்தாரைய சூடு’ என்ற தொட்டங்கும் தேவாரப் பதிகத்தினைப் பாடி, அங்கு தொட்டுக் கலங்கு தோறும் சென்று இறைவனைப் பதிகம் பாடித் தொண்டுள்ள பூஸ்டு ஒழுகி வந்தார்.

(२) சிவபெருமானின் அருளினலே பன்னீராயிரம் பொளி பெற்ற சுந்தரர் அதனை மனிமுத்தாற்றில் இட்டுக் கிருவாகூர்க் குள்ளடையுர்க்கிழார் என்ற செல்வரி அளித்த நெங்கைப் பறவையார் இல்லக்திர் சேர்க்குமாறு இறைவனை வேண்டி அவன்குளாகி அவனது பூதனங்கள் நெற்குவல்லையைப் பரவையார் மனைக்குக் கொண்டு சூப்பெற்றார்; சித்தபட மடத்திலே அந்தனை வடிவில் வந்த சிவபெருமானின் திருவடித் தம் சிரகைத் திண்டுப்பேற பெற்றார்; பாவையாக்க அளித்த வாக்குறுதியை நிறை வேற்றுத் திருவாகூர் சென்ற முற்பட்டு அதனால் கண்களை இழந்து மீண்டும் சிவன்குளால் பாரிவை பெற்றார். திருப்புக்கொள்கூரியிலே பல ஆங்குளுக்கு முன் முதலைவாய்ப்பட்டு இறந்த அந்தனை சிறுவனைப் பதிகரிபாடி முதலைவாயிலிருந்து மீட்டித்து உயிருடனும் வபதுக்குரிய வளர்ச்சியுடனும் வெளிப்படச் செய்தார்.

१. (३) அரிமர்த்தன பாண்டியனின் முதலைமசீராய் விளங்கிய வாதவூரர், அவன் ஏற்று அவன் தந்த பொன்னுடன் கீழூசுக்கடற்கரையிலுள்ள திருப்பெறுந்துகளைக் கூக் குதிரைகள் வாங்குவதற்குச் சென்றார். அவர் தம்முடலை வந்த பரிவாரத்தோடு பூஞ்சோலை ஒன்றினை அன்மைய பொழுது சிவநாமம் அங்கு ஒலிக்கது. அந்த ஒலியானது அவரின் செவியில் வீழ்ந்ததும் அவர் தாம் வந்த பணியை மறந்தார்; சோலையினுடைய சென்றார்; அங்கே குருந்தமர நீலிலே சிவபெருமான் குருமணியாகச் சிடர்கள் புடை கூழ எழுந்தருளியிருக்கும் கோலத்தைக் கண்கள் அளிப்பதிக்குட்டார். தம்மை ஆட்கொள்ள வே குருமணி எழுந்தருளியிருப்பதாகிய உணர்வு அவருக்கு உண்டாயிற்று. மெய்ம்மயிர் சிலிர்த்தது. உடல் புளகித்தது. வாதவூரர் குருமணியின் திருப்பாதங்களில் வீழ்ந்து பணிந்தார். “அடியேனை ஆட்கொண்டு உயிலித்து அருளுக்” என்று வேண்டினார். குருமணியாகிய சிவனும் தமது திருப்பாதங்களை வாதவூரர் தம் சிருகிலே சூட்டிப் பரிசுத்திப்பால் அவரை ஆட்கொண்டருளினார்.

(४) மாணிக்கவாசகருக்களச் சிவபெருமானே குதிரையானாய் நரிகளைப் பரிகளாக்கி வந்து பாண்டியனிடம் கையளித்தார். அங்கு இரவே மீண்டும் பரிகளை நரிகளாக்கி மணிவாசகரைப் பாண்டியன் சிறையிலிட்டு வருக்க வைத்தார்; தொடர்ந்து வைக்கையைப் பெறுக வைத்தும், வந்தி முதாட்டிக்காகக் கலியாளாய் எழுந்தருளி வந்தியின் பக்கை அடைக்கூது பாண்டியனிடம் பிரம்படி பெற்றும் தாம் அடியார்க்கு எளியர் என்பதைக் காட்டி மணிவாசகரை ஆட்கொண்டார். இவ்வாறு மணிவாசகருக்காக இறைவன் அற்புதங்களிடமித்தியதோடு தம் அருளால் மணிவாசகரையும் அற்புதங்கள் நிகழ்த்த வைத்தார்;

மாண்பிக்வாசகர் இறையருளால் பெளத்தார் வாதில் வென்றார். ஊழமப் பெண்ணைப் பேசுமாறு வைத்தார்; திருவாசகம், திருக்கோவையாரைத் தாம் சொல்ல இறைவனே எழுதுவதாகிய பெரும் பேற்றினையும் அடைந்தார்; திருவாசங்திற்குப் பொருள் கூறுவதாக உரைத்துத் தமிழைத் தொடர்ந்த யாவரும் காணச் சிதம்பரத்துவ்ளே புகுந்த சோதியிற் வெந்தார்டி

9. (அ) திருமுறைகள் என்று அழைக்கப்படும். இவை தெய்வத்தன்மை பொருந்திய அடியார்சனினால் பாடியருப் பெற்றையால் திரு என்ற அடைபெற்றும் அவை முறையாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளமையால் முறைகள் என்ற சிறப்புப் பெயர் பெற்றும் விளிக்குகின்றன. இவையாவும் அருட்பாக்கள்; சிவன்றுளால் அவன்தான் வணங்கிப் பாடப்பட்டுமையால் அற்புதங்கள் பல நிகழ்க் காரணமாயின. இவை பிரசைவக்தின் வீரிவு என்பதே. தொடுகேடைய என்ற ஒன்கார (பிரணவ) ஒவியில், திருஞானசம்பந்தமுரித்தி நாயனாறு தேவாரத்தோடு தொடங்கி, உலகெலாம் என்ற மர ஒவியில் முடிகின்றன. இவற்றை ஒதுபவரது உள்ளங்கள் தூய்மையாகும். பின்கூக்கு மருந்தாயும் பிறவிக்கடை கடக்கப் புணையாவும் விளிக்கும் சத்தி திருமுறைகளுக்கு உண்டு.

(ஆ) (1) சுபந்தர் தில்லைக்காட்டி

திருஞானசம்பந்தர் கடல்குழந்த சீர்காறிப் பதியின் புகையியகி கொழுந்து போன்றார். தலைவராகிய சிவபெருமான் அவருக்கு அளித்த உள்ளமை ஞானம் ஒத்தகே தில்லை அம்பவம். அங்கு ஒப்பற்ற ஞானத்தில் எழுவதே நடராசரின் ஆண்டித்தி திட்க்கத்து. அக்குத்தின் அழகத்து தம் கண்ணாலே நிறைவாசக் கண்டு ஏற்பட்ட பெரும்பிழ்சியோடு சம்பந்தர் போற்றிப் பாடலானார்.

(2) நாவுக்கரசர் தில்லைக்காட்டி

திருநாவுக்கரசர்தம் கைகளானவை நலையினுமேல் அஞ்சலித்துக் கூவிந்தன. கண்களின்னீர் மழையை செட்டயறாது பொறியும் தன்மையனவாயின. மஸம், புத்தி, சிக்தம், அகங்காமாகிய நான்கு காரணங்களும் புறக்காரணங்களுடன் கூடி உருவின. துரிசனப் பேற்றினே அடந்த உடல் மன்னிலே, விழுவதும் எழுவதுமாயிருந்தது. மின்னைப் போன்று ஒளிவிடும் தாழ்ந்த சடையட்டி தில்லையம்பலத்திலே நின்ற அடியருளும் நடராசப் பெருமானது திருநடனத்தினே எதிரிலே நின்ற வணங்கும் அவரது உள்ள ஆர்வணானது பெருவதற்கு அளவேயில்லை.

(3) சுந்தரர் தில்லைக்காட்டி

சுந்தரரின் ஜம்பொறிகளாலும் பெறத்தக்க பெரிய அறிவையும் கண்களே பெற்று காணலாகிய ஒன்றே விஞ்சிநின்றது. மஸம், பத்தி, சித்தம், அகங்காமாகிய நான்கும் மனம் ஒன்றிலேயே ஒன்றின. சாக்குவிகம், இராசகம், தாய்தமாகிய முக்குணங்களிலும் சாதிதலிக்கப்பட மேலோங்கி நின்றது. இவ்வாறு, பிரைச் சந்திரன் வாழும் சடா முடியினரான நடராசப் பெருமான் அழியருளும் எல்லையில்லாததும் ஒப்பற்றதுமான பெரிய கந்தினுல் உள்ளடான பேரானந்த வெள்ளத்திலே முழுகி ஒரே தன்மையான மதிழ்சியிலே உள்ளமாகிய தாமரை மலரப் பெற்றார் சுந்தரர்.

10. (அ) கந்தபுராணக்கதை இயற்றியவர் காஞ்சிக குமரகோட்டித்துச் சிவாசாரியாரான் கச்சியப்பர். சிவபுராணங்கள் பத்திலூள்ளும் தலை சிறந்தது கந்தபுராணம். கந்தபுராணத்தில் இல்லாதது ஏந்தப் புராணத்திலும் லில்லை, என்ற பழமொழி கென் பெற்றுமைக்குச் சான்றிருக்கும். புராணமாயினும் காலியம்போல என்னாக்கணவகளும் பொருந்துமாற மிக விரிவாக ஆச்சுப்போட்டு கந்தபுராணம். கலியுகவர்தாரான கந்தக்கலாயியின் அவதாரமும் அவர் கருப்பன்னுதியரை அழித்துக் கேள்விக்க அருளியதும், வள்ளி, தெய்வானை அம்மைக்கொத் திருமணம் செய்ததும் கந்தபுராணத்தில், பத்திச்சுவை சொட்டுமாற எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. கைவசித்தாந்த நுங்கொருள்களின் கருலுலமாகவும், இப்புராணம் விளங்குகின்றது. ஆலபங்களிலும் மடங்களிலும் கந்தபுராணத்தினே ஒதிப் பொருள் கூறும் புராணபடன் மரபு யாழ்ப்பாணத்திற்கே உரிய மரபெணவாம். கந்தபுராணத்தினே யாழ்ப்பாண மக்கள் போற்றிப் படித்து அதன்வழி ஒழுகிவருகின்றனர். இதனால் ‘யாழ்ப்பாணக் கலாசாரம் கந்தபுராண கலாசாரம்’ எனப் பண்டிதமணி கி. கணபதியு போற்றியதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

(ஆ) (1) கந்தபுராணத்துக்குப் பின்னர், அருணகிரிநாதர் முடிவெழுமான்மீது பாடியருளிய திருப்புகழ், கந்தரலங்காரம், கந்தரநுபுதி, வேல்விருத்தம், மயில்விருத்தம், சேவல்விருத்தம், திருவகுப்பு, கந்தரந்தாதி என்பன எழுத்தன. இவை முருப்பெருமானின் அளவிலாம் பெருமைகளையும் அவர்மீது பத்திசெய்ய வேட்டிய அவசியத்தையும் சிறப்பாக ஏடுத்துக் காட்டுவன. இவற்றுள்ளே இசையமைதியும் சந்தச்சிறப்பும் மிகுதியும் அமைந்த திருப்புகழ் தலைசிறந்தது. முருப்பெருமானின் திருப்புகழ் கந்தரலங்காரம், கந்தரநுபுதி என்பவற்றைப் பத்தி சிரத்தையோடு பாராயணம் செய்து வருகின்றனர்.

(2) கலைகளின் தெய்வமாக விளங்குவதற்கு கருவிவதி, நாள்முடவின் நாவில் அமர்ந்து தன்னை வழிபடுவோர்க்குக் கலவிச் செலவுத்தையும் கலைச் செல்லுத்தையும் வாரிவழகிக்குப்பவள், கலைச்செல்லி, மீனுட்சியம்மை பிக்ளைத்தமிழ், கந்தர், கலிவெண்பா, மதுரைக்கலம்பகம், முத்துக்குமாரசுவாமிபிள்ளைத் தமிழ் முதலியரோபந்தங்களைப் பாடிய குமரதூருபரசுவாமிகள் கலகலவாவலில் மாலை என்ற சரகவுதி தோத்திரத்தினையும் பாடியுள்ளார். டெல்லியில் மடம் அமைக்க நிலம் வேண்டி இல்லாமிய அரசருடன் உரையாட வீரும்பிய சுவாமிகள் இந்தி மொழியைத் தெரிந்து கொள்ளக் கலைமகளை வேண்டிய கலகலவாவலில் மாலையைப் பாடி அவ்வாறே இந்திமொழியை அறிந்து கொண்டார் என்பார். நுவராத்திரி காலங்களிலே சைவப்பாடசாலைகளிலே கலகலவாவலிமாலையை ஒதிக் கலைமகளின் அருளை வேண்டுவது வழக்கமாயுள்ளது.

(3) அரசருக்கு அமாவசயன்று அது பெளர்ணமிநாவி என்ற கறிய சத்தி உபரச்கராண அபிராமிப்பட்டர் தாம் கூறியதை நிலைநிறுத்துமாறு வேண்டி அபிராமியனையைப் போற்றிப் பாடினார். அம்மை தன் காதுத்தோடுகளில் ஒன்றை வானில் வீசி அமாவசய இருளினைப் போக்கிப் பெளர்ணமியாக ஒளிவிடச் செய்தருளினார். ‘அம்பினகையச்’ சரண கடந்தால் அடிகவரம் பெறலாம்’ என்பதற்கு அபிராமிப்பட்டரின் வேண்டுதலும் பெற்ற பயனுமே கானிறுகள். அபிராமியபந்தாதி உலகத்தின் தாயாகிய அள்ளை பராசத்தியின் அருட்பெருமைகளை விரித்து வரக்கும் சிறந்த பத்திப்பிரபந்தம்.

(4) மேளனக்குருவின் சிடராய் அமர்ந்த சமரசன்மார்க்க நெறிக்கு வழி வருத்த தாய மானகவாமிகள் சிறந்தஞானி; சோழ நாட்டிலே திருமறைக் காட்டமலே அவதரித்தவர். ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட திருப்பாடல்களைச் சிவன்மீதும் அம்மைமீதும் பாடியருளியவர். அவற்றுள் ஒன்றே ‘பராபரக் கண்ணி’, எல்லாரும் இன்புற்றிருக்க நினைப்பதல்வால் வேறொன்றியை வருத்துவார்.

18. (அ) திருமலர் யாத்தருளிய திருமந்திரம் மூவாயிரம் திருப்பாடங்களைக் கொண்டது. இம் மூவாயிரம் பாடல்களும் ஒன்பது தந்திரங்களாக வகுக்கப்பட்டுள்ளன. வடமொழியிலுள்ள ஒன்பது ஆகமங்களின் சார்த்தைத் (ஒவ்வொரு ஆகமசாரமும் ஒவ்வொரு தந்திரமாக வகுக்கப் பட்டுள்ளது) திருமந்திரம் உள்ளடக்கியுள்ளது. முடல் நந்திரம் ஒழுக்க நெறியை வகுத்துக்கூறும். இரண்டாம் நந்திரத்தில் புராணசாரம், ஐந்தெர மில் விளக்கம் என்பன அடங்கியுள்ளன. மூன்றாவது நந்திரத்தில் மோகாதனைப்பற்றிய விளக்கம் உள்ளது. நாலாந் தந்திரம் யந்திரம், மந்திரம் பற்றிய செய்திகளைக் கொண்டது. ஸுந்தாம் தந்திரத்தில் சைவத்தின் பல பிரிவுகள், நால்வகைப் பாதங்கள், முத்திநினைகள் பற்றி விளக்கப்படும். ஆரூம் தந்திரத்தில் கருதரிசனம், திருவடிப்பெறு, திருந்தறு மகிழம், தவம், துறவு பற்றிய செய்திகள் உள்ளன. ஏழாம் தந்திரத்தில் இலிங்க வகைகள், உடலின் ஆறு ஆதாங்கள், மாகேசரபூசை, சமாதிமுறை, குருபூசை பற்றிக் கூறப்படும். எட்டாந் தந்திரத்தில் மூப் பொருள் விளக்கம், முதலாகிய சைவத்தாந்த உண்மைகள் மிக விரிவாகக் கூறப்படும். ஒன்பதாந் தந்திரம் பஞ்சாட்சர விளக்கம், திருக்கூட்டத்துத் தரிசனம், ஞானத்தோற்றம் முதலாகிய தத்துவ விடயங்களும், சீவன் முடிநர் இயக்கும் விரித்துறைக்கும்.

(ஆ) (1) சிரியாபாதம்

சிரியாயச்சித்தம் செய்தறிகாண சிதிமுறைகள், சவித்திர விதி, சிவலிங்க இலங்கணம், சிவபெருமானின் திருமேனிகளது இலக்கணம், செபமானி, போகப்பட்டி, துண்டம், கமண்டலம் என்பவற்றின் இலக்கணம், அந்தியேட்டி, சிராத்த விதிகள் இப்பகுதியில் கூறப்படும்.

2) சிரியாபாதம்

மந்திரங்களை உச்சரிக்கும் விதி, நந்தியாவந்தனம் செய்யும் முறை, செபம், ஒமம், சமயதிட்சை, விசேட திட்சை, நிருவாண திட்சை, ஆசாரியாபிடேகம், சிவசின்னங்கள் அனியும் விதிகள், சிவப்பீரசாதம் உண்ணல் என்பன விளக்கப்படும்.

(3) யோசாதம்: முப்பத்தாறு தத்துவங்கள், தத்துவ ஈசுவரர்கள், ஆன்மா, பரமசிவன் சத்தி, உலகத்தோற்றுக் காரணமாகிய மாயை, மகாமாயை என்பவற்றின் விளக்கம், அட்டமா சித்திகள், அட்டாங்கயோகங்கள் அவற்றின் இயல்டுகள், உடலின் ஆறு ஆதாரங்களின் முறைமைகள் இப்பாதத்தில் கூறப்படும்.

(4) ஞானபாதம்: பரமசிவனுடைய சொருபம், ஆன்மாக்கள் முவக்களின் (சகலர், பிரளையாகலர், விஞ்ஞானகலர்) சொருபம், மும்மலங்களின் சொருபம், சத்தியின் சொருபம், முப்பத்தாறு தத்துவங்களின் தோற்றும் இவை ஆன்மாக்களின் அருபவங்களுக்குக் கருவியாகும் முறை, உலகங்கள் அவற்றின் கடவுளரின் சொருபம், [உலக அழிவாகிய பிரளைத்தின் சொருபம்] பிரளைத்தின்பின் செய்யப்படும் ஜந்தொழில்களின் முறைமை, பாசுபதம் மகாவிரதம், காபாலமாகிய சைவத்தின் மதப்பிரிவுகளின் சொருபம் என்பன இப்பாதத்தில் விளக்கப்படும்.

13. (அ) ஆகமம், இறைவனால் எமக்கு வழங்கப்பட்ட உடம்பினைப் பாதுகாத்தலை வற்புறுத்து சில்லறு. கவர் இருந்தாற்றுன் சித்திரம் எழுதலாம். அதுபோல உடல் இருந்தாற்றுன் உயிரை வளர்க்கலாம், உயிரை ஓம்புவதே உடலை வளர்க்கும் முதன்மையான நோக்கம். உயிர் முன்னேற அன்பு அவசியம். எல்லாரும் யோகிகளாதல் இயலாது. ஆனால், இறைவன் மீது அன்பு பூனுதல் எல்லாரிக்கும் எனிது. எனவே, இறைபத்தி மிகவும் அவசியமாகும். இறைவனை வணங்க அமைந்தவை கோயில்கள். நாம் கோயில் வழிபாட்டில் முன்னத் தநிற்றல் வேண்டும். ஆஸ்யங்களை அமைப்பதும் சிறப்பாக நிறைவெத்தலும் சிறந்த சிவபுண்ணீயம். இதற்கு ஆலய அமைப்புப் பற்றியும் அறிகல் வேண்டும். ஆன்மாக்கள் மலமாயை உடையலை, கடவுள் நீர்மலர், மலமாயை நீங்க இறைவனின் துணை அவசியம் இறைவனருளால் ஞானம் கிட்டும். பாசம் அற இறைவனுடன் இரண்டற, கலக்கும் முத்தியின்பம் கைவரும்.

(ஆ) வேதம் ஆரியரது சமயநம்பிக்கைகளையும் வழிபாட்டு முறைகளையும் கொண்டது ஆகமம் திராவிடரது சமயநம்பிக்கைகளையும் வழிபாட்டு முறைகளையும் கொண்டது, வேத வழிபாட்டில் வேள்விக்கே முதலிடம் வழங்கப்படும். ஆகம வழிபாடு திருவருவங்களுக்குப் பூக்கள் கொண்டு செய்யப்படும் பூசை, திபதூப ஆராதனை, நெவேத்தியம், அருச்சனை, அபிடேகம் என்பவற்றிற்கு முதலிடம் வழங்குவது, வேதவேள்வியிலே ஓமகுண்டத்தில் தீவளரிக்கப்பட்டுக் குறித்த தெய்வத்துக்கு அவர்ப்பாகம் வழங்கப்படும். அதனை அக்னிகளை கொண்டு சென்று குறித்த தெய்வத்திற்கு வழங்கி வேள்வி செய்தோர்க்கால விருப்பங்களை நிறைவேற்றி வைக்கும் என்பது ஆரியரின் நம்பிக்கை. வேத வழக்குச் சாதியாசாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. பிராமணர், குத்திரியர், வைசியர், குத்திரர் என்ற வருணப்பாகுபாடும் சங்டாளர், புளையர் முதலான உபவருணப் பாகுபாடும் மக்களைப் பிரித்து வைக்க ஆரியர் கையாண்ட வழிமுறைகள். குத்திரர், உபவருணத்தவர் வேள்வி செய்யவோ வேதக்கைக் கற்கவோ அநுமதி வழங்கப்படவில்லை. திராவிடர் சாதிப்பாக பாடோ, வருணப்பாகுபாடோ கொண்டவரல்லர். எவரும் சமய ஒழுக்கத்தைப் பேணி நடந்தால் அவர்கள் திட்சைபெறவும் சமயவழிபாடுகளை நிகழ்த்தவும் தகுதிபெற்றவர் கொங்கு திராவிடரால் கொள்ளப்பட்டங்கள் காலப்பே 'ாக்கில் வேத, ஆகம நாளிங்கள் கலந்து வேறுபாடின்றி இன்று கைக்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. ஆரியரின் சமய தத்துவம் வேதாந்தம், அது உபநிடத்துக் கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது. திராவிடரின் சமயத்துவமாகிய சைவசித்தாந்தம் வேதத்தை-உபநிடத்தை-எற்றாலும் ஆகம தெறி யவேயே வளர்ந்தது. வேதாந்த மகாவாக்கியமாகிய தத்துவமாகி சித்தாந்தத்தில் தெளிவு பெறுகின்றது. இதன் காரணமாக 'வேதாந்தத் தெளிவே சைவசித்தாந்தம்' என்றார்.

14. (அ) மனிதரின் மனம் ஒருமுகப்படத் தியானம் அவசியம். தியானத்திற்கு உபகாரமாவது மந்திரம். மந்திரம் என்பதற்குத் தெய்வத்தை அழைப்பது என்பது பொருள். 'நினைப்பவரைக் காப்பது' என்றும் இதற்குப் பெரியோர் பொருள் கொள்வார். இத்தகைய மந்திரங்கள்

தவச்தாலே மனம் சுத்தமான அருள்ளடைய பெரியோர்களாது வாக்குக்களாகும்; இவர்களது மந்திரங்களுக்கு மிகுந்த சுத்தி உண்டு. மந்திரத்தை மீண்டும் மீண்டும் உசிசிப்பதால் கிறைவன் எம் உள்ளத்தில் நிகையாகச் சூடுகொள்வார். எனவே மந்திரங்களை உசிசித்துத் தியானம் செய்ய ஒவ்வொருவரும் தமதி பெறவேண்டும். இந்தத் தகுதியைத் தருவதே சிவநிட்சை. தீக்கா என்னும் சொல்லின் பொருள் ஞானத்தைக் கொடுத்து மலத்தைக் கொடுப்பது என்பதாகும்: எனவே நாம் எமது ஆணவாசி ஆகிய "அறியாமையைப் போக்கி ஞானத்தையடைபத் தீட்சை பெறுதல் அவசியம்.

(ஆ) தீட்சை சாதாரதிட்சை என்றும் நிராதாரதிட்சை என்றும் இரு வகைப்படும். (ஸ + ஆதார = ஆதாரம் உடையது, நிர் + ஆதார = ஆதாரமற்றது) விஞ்ஞானகலர், பிரளையாகவர் ஆகிய ஆன்மாக்களுக்கு முறையே அறிவு வடிவாயும் நீலகண்டம், முக்கண், நாற்யுமாகிய உறுப்புகளுடன் கூடிய வடிவாயும் தோற்றிக் குருவாய் தீட்சை பூர்வது நிராதார தீட்சையாகும். இதனால் விஞ்ஞானகலரின் ஆணவமலம் வலி ஒடுங்கும். பிரளையாகவரின் கணமம், மாண்பு நின்கும். கலராகிய மும்மலமுடையவர்க்கும் மாணிடக் குருவால் வழங்கப்படுவதே சாதார தீட்சை.

சாதாரதிட்சையின் வகைகளும் தன்மைகளும் பின்வருவன:

- (1) மாணத்திட்சை:- குரு யோக சித்தியால் சீடனது உள்ளத்துட் பகுந்து உள்ளத்தைச் சுத்தி கரிக்கும் தீட்சை
- (2) யோகதிட்சை:- நிராதார தீட்சைக்குச் சீடனைப் பகுவப்படுத்தும் தீட்சை
- (3) ஓளத்திரித்திட்சை:- ஓமம் வளர்த்துக் குருவால் அதன்மூண்பு வழங்கப்படும் மந்திரோபதேசம்: இது ஞானவதி, சிரியாவதி என இருவகைப்படும்.

1. ஞானவதி: மனத்தால் யாககுண்டம் அமைப்பதாகக் கற்பனை செய்து வழங்கும் தீட்சை.

2. சிரியாவதி:- யாககுண்டம் அமைத்து வழங்கும் தீட்சை.

இதைத்திரி தீட்சையைச் சமீசதிட்சை (மந்திரத்தோடு பிராட்சரமும் கொட்டது), நிர்ப்பீச தீட்சை (மந்திரத்தோடு மட்டும் கூடியது) எனவும் பிரிப்பதுண்டு.

கைவமக்கள் தமது சமயாசாரங்களை அநுப்பிக்க வழங்கப்படும் தீட்சைகளும் உள்ளன: அவை சுயதீட்சை, விசேஷதீட்சை, நிர்வாணதீட்சை, ஆசாரியாபிழேகம் என நான்கு வகைப்படும்.

- (1) சமயதீட்சை: சமயாசாரத்தை அநுப்பிக்கும்படி முதனில் வழங்கப்படும் தீட்சை.
- (2) ஏடேதீட்சை: ஆன்மார்த்த முகவையிய சிவலிங்க பூசையைச் செய்யும் தகுதிபெற வழங்கப்படுவது.
- (3) நிர்வாணதீட்சை: மேற்கறித்த இரு தீட்சைகளாலும் சந்தியாவந்தனம், சிவலிங்கபூசை என செய்யத் தகுதி பெற்றேர். உலகப்பற்றறத் தறந்த பெறுவது (டட்டிழுத்தி தரும் சத்தியோ நிர்வாணதீட்சை). விஜைப்பயன் முடிய முயல்வதற்குப் பெறுவது (முங்கிலைப் பயன் முடியம்வரை உடலுடன் இருந்துவடல் விழந்ததும் முத்திக்குரியராகும் சுத்தியோ நிர்வாணதீட்சை) ஆகிய இருவகைத் தீட்சைகளை உள்ளடக்கியது நிர்வாணதீட்சையாகும்.
- (4) ஆசாரியாபிழேகம்: நிர்வாண தீட்சைபற்றவர் குருவாகும் தகுதியை அடையப்பிரும் தீட்சை ஆசாரியாபிழேகம் ஆகும்.

15. (அ) குரு என்ற சொல்லின் பொருள் அறியாமையைப் போக்குபவர் என்பதாகும். சிவால மங்களிலே கருவகைறயின் தெற்குச் சுவரில் ஞானமுத்திரை காட்டியவன்னாம் அமர்ந்திருப்பவர் சிவபெறுமான் கொண்ட குருமுத்தமாகிய தட்சிணமுர்த்தியாவர். இதிலிருந்து குறவின் மகிழை நன்கு புலனாகும். கைவசமயத்துவர்கள் யாவருக்குச் சூருமுத்திருப்பில் சிவபெறுமானே என்பதும் தட்சிணமுத்தமாகிய தீட்சை கொள்ளுத்தக்கதாகும். பக்குவ மடைத்த ஆன்மாக்களுக்குச் சிவபெறுமானே குருவாக எழுந்தருளி அருள்பாவிப்பார் என்பதற்கு, மாணிக்கவாசகர் நிருப்பெறுந்துறையிலே குருவுபதேசம் பெற்றுமை சான்றூருகும். எவரின் முனினியில் ஒருவருக்கு மன அழைத்தியும் மனம், புத்தி, சித்தம், அங்காரம்

ஆகிப காரணங்களதும், மெய், வாய், கன், மூக்கு, செவியாகிய கருவிகளதும் ஒடுக்கம் உண்டாகின்றதோ, ஆளந்தகி உண்ணீர் பெருஞ்சிறதோ அவரே ஞானகுரு என்று கொள்ளத்தக்கவராயார்.

(ஆ) ஆசிரியர்கள் ‘ஆக’ என்னும் அறியாமையாகிய குற்றத்தைப் போகிகுபவர்கள்: உலகியல் வாழ்விற்கான கல்வியையும் ஒழுக்கநெறியையும் உணர்த்துபவர்களே ஆசிரியர்களாவர். ஞானகுருவோ ஒருவரின் முன்விலைப் புங்களியப் பயனால் வந்து உலகியலின் தீவைகளையும் ஆண்வாம் முதலாகிய அறியாமை இருங்கையும் ஒட்டி ஞானத்தினை வழங்கி முத்திப் பேற்றுக்கு எம்மையும் வழிநடத்திச் செல்பவர்கள். எனவே ஞானகுரு, ஆசிரியரின் இருந்தும் வேறுனவர் மட்டுமல்லது மேலானவருமாவார்.

16. (அ) சிவபெருமான் ஆன்மாக்களின் உள்ளங்களை இடமாகக் கொண்டு வழிபாட்டினை ஏற்கும் பொழுது அவ்வழிபாடு அகவறிபாடு ஆகும். புறத்தே சிவலிங்கம் முதலாகிய திருமேனிகளையும் குருவையும் அடியார்களையும் (ஸங்கமர்) இடமாகக் கொண்டு வழிபாட்டினை ஏற்கும் பொழுது அது புறவறிபாடு எனப்படும். கல், உலோகம் மதலாவைற்றில் மனி தரால் ஆக்கி வழிபடப்படும் இறைவனின் திருமேனிகள் விக்கிரகங்கள் எனப்படும். இறைவன் எங்கும் நிறைந்திருந்தாலும் ஆன்மாக்களின் பொருட்டுக் கருணை கிடைக்கு எழுந்தருந்தும் திருமேனிகளே விக்கிரகங்கள், இவற்றுள்ளும் தணியாயது உருவமாகவும் அருவமாகவும் விளங்கும் சிவவிங்கதீ திருமேனியாகும். சிவபெருமான் இலிங்கத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவர் என்பதனை அப்பர் கவாயிகள், வடதளியில் உண்ணாவிரதமிருந்து சிவபெருமான் அருளால் சமணரின் மறைப்பிலிருந்து வெளிப்படுத்தப்பட்ட இலிங்கத்தினை வழிபட்டுமை எமக்கும் எடுத்துக் காட்டுவதாகும்:

(ஆ) சங்கமம் என்ற கொல் சிவஷயார் கூட்டத்தினைக் கறிக்கும். பெரிய புராணத்தில் ‘திருக்கூட்டச் சிறப்பு’ என்ற பகுதியில் சிவஷயாரின் பெருமைகள் விரிக்குக் கூறப்படும். சிவஷயார்களின் ஆபரணம் உருத்திராக்க மாலையாகும். அவர்கள் தமது உடலிலே தரித்திருக்கம் திருநீறு போவவே உள்ளத்தாலும் புனிதர்கள். இவர்கள் ஞான ஒளியைப் பரப்பி அறியாமை இருங்கப் போக்கும் வல்லமை பொருந்தியவர்கள். தமது உள்ளத்து அங்கு காரணமாகச் சிவபெருமானை வணங்குவதல்லாத மோட்சத்தையும் விரும்பாத பெருமை இவர்க்கட்டு உண்டு. ஜம்புதங்கள் தமது நினையில் தவறிய பொழுதம் அடியார்கள் தமது நினையிலிருந்து தலரூர். சிவசிந்தனை ஒன்றிலேயே ஈடுபட்டு மனங்ருகியிலேயே மகைபோலக் கலங்காதிருக்கும் தன்மையர் இவர்கள். நின்றாலும் கிடந்தாலும் உள்ளடாலும் உறங்கினாலும் இருந்தாலும் நடந்தாலும் எப்பொழுதும் சிவசிந்தனை மறவாத வர்கள் இயர்கள். சிவவேடமே இவர்களின் தவவேடம். சுந்தரரும் சிவஷயாரும் உறங்கிய மட்ததிலே சிவபெருமானும் அடியார் வேடத்தில் வந்து உறங்கினார்களுல் சிவஷயாரின் பெருமை சொல்லும் தகையதோ? சிவபெருமான் வேறு, சிவஷயார் வேறு என்று நினைப்பது அறியாமை. திருத்தொண்டர் பெரியபுராணத்திலே சுந்தரரையே ‘புதக்’ கொண்ண விறங்கியின்டநாயனாரும் திருநாவுக்கரசு நாயனாரைத் தெய்வமாகப் போற்றிய அப்புதியடிகளும் அடியார் வழிபாட்டின் பொக்கமையை நமக்கு நன்கு உணர்க்கியுள்ளனர். அப்பர் சுவாயிகள் தம்மிலும் வயதால் மிகுகியும் குறைந்த பாலகரான திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனாரது பல்லக்கைச் சுமந்து அடியார் பெருமையை எமக்கு அறிவுறுத்தியுள்ளார். எனவே சிவஷயாரையும் அவர்கள்தம் சிவவேடத்தையும் சிவஞகவே பாவணை செய்து வழிபடல் ஈசவர்களாகிய எமது நீங்காக் கடனாகும்.

உண்ணடியார் தாள் பணிவோக்

— மாணிக்கவாசகவாயின்.

மாலை நேயம் மலிந்தவர் வேறூம்
ஆலயந் தானும் அருளெனத் தொழுமே

— மெய்க்காட்டர்

17. (அ) சிவாலயங்களிலே மூலத்தானம் என்னும் கருவறையிலே சிவலிங்கம் எழுந்தருளி யிருக்கும் பக்கத்தில் உணமயப் பைக்கும் கோயில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இவர்களின் மூர்த்தி பேதங்களைக் குறிக்கும் விக்கிரகங்கள் கோயிலின் உள் வீதியிலே சிறிய கோயில் களில் எழுந்தருளியிக்கும். மூர்த்தி பேதங்கள் என்னும்போது நடராசர், தட்சினாமுத்தி. கோமாஸ்நந்தர், சந்திரசேகர் முதலிய பேதங்களும் அவ்வற்றிற்கான சத்தி பேதங்களும்

மட்டுமன்றி சிவபெருமானில் திருக்குமார்களாகக் கொள்ளப்படும் விநாயகர், வைவர், சுப்பிரமணியர் ஆகியோரும் அடங்குவர். நாயக்மார் ஏறுபத்து முன்கூட்டு சிவாலயங்களில் இடம் ஒதுக்கப்படுதலும் உண்டு. நவக்கிரகங்கள் பிரதிட்டை செய்யப்பட்ட ஹோயில்களும் உள்ளன.

(ஆ) திருவிழாக்கள் மகோந்தவங்கள் என்ற பெயராலும் அழைக்கப்படும். நாள்தோறும் நடை பெறும் பூசைகளில் ஏற்படும் குறைகுற்றங்களைப் போக்குவரதற்காகத் திருவிழாக்கள் நடை பெறுகின்றன. இறைவன் ஆளுமாக்களுக்காகச் செய்தருளும் ஜூந்தொழில்களையும் குறிப் பணவாலும் திருவிழா கொள்ளப்படுகிறது. பண்டத்தூல் தொழிலைக் குறிப்பது கொடி யேற்றம். காத்தல் தொழிலைக் குறிப்பன வாகனத் திருவிழாக்கள். அழித்தல் தொழிலைக் குறிப்பது தேர்த்திருவிழா, மறைத்தல் தொழிலைக் குறிப்பது மௌனஞ்சலங்கள், அருள்ளைக் குறிப்பது தீர்த்தத் திருவிழா.

18. (அ) உபவாசம் என்பது இறைவனுக்கு மிகவும் நெருக்கமாக இருந்த புலன்களை ஒரு முகமாக்கி அவரை வழிபடக் கூடியதே பொருள். அங்கைய தினம் முழுவதும் இறைவனின் சிந்தனையிலே குறிப்பது என்பதும் உபவாசம் என்பதன் மற்றொரு பொருளாகும்.

(ஆ) 1. விநாயகர் விரதம், ஆவனிக் கதுர்த்தி: இது ஆவனி மாதத்துச் சக்கில பட்சத்துச் சதுர்த்தியன்று. நோன்பிருந்து விநாயகருக்கு அறங்க புலவினாலே பூசை செய்வதாகிய விரதம். கார்த்திகை மாதத்துச் சிருஷ்ண பட்சத்துப் பிரதமையிலே தொடங்கி மார்த்தி மாதத்துச் சக்கில பட்சத்துச் சட்டிவரை இருபத்தேரு நாள்கள் அநுட்டிகப்படும் விரதம் விநாயகசட்டி என அழைக்கப்படும்:

(இ) கந்த விரதம்: ஜப்பசி மாதத்துச் சக்கில பட்சத்துப் பிரதமை தொடக்கம் சட்டிவரையுள்ள ஆறுநாள்கள் பூரண உபவாசமிருந்தோ, ஒரு நாளைக்கு ஒருமுறை உணவுக்டோ அநுட்டிகப்படும் விரதம் கந்தசட்டி. முருங்கை சூரபன்மணைச் சங்கரித்துப் பின் வேலும் மயிலுமாய் ஆட்டொண்டருளியமையைக் குறிக்கும் வரதமாகும்.

(ஈ) சத்தி விரதம்: புரட்டாதி மாதத்துச் சக்கிலபட்சத்துப் பிரதமை தொடக்கம் ஒன்பது இரவுகள் அநுட்டிக்கும் நவராத்திரி விரதம் சத்திக்குரியது. ஒன்பது இரவுகளும் சத்தியை முறையே தூர்க்கை, இலக்குமி, சரக்வதி என்னும் மூன்று சத்திகளாய் வகுத்து, ஒவ்வொருவரிக்கும் மூன்று மூன்று நாள்கள் வழிபாட்டிற்கு உரியனவாக்கி நோன்பு இருந்து அநுட்டிகப்படுவதே நவராத்திரி விரதமாகும். பத்தாவது நாளை விஜயதசமித் திருநாளாகி கொண்டு ஹோயில்களிற் பெருவிழா எடுப்பது வழக்கம்: இந்நாள் தூர்க்கை, மகிடாருளை வகை செய்து தேவர்க்கும் மனிதருக்கும் மகிழ்வளித்த நாளாகக் கொள்ளப்படுகின்றது.

19. (அ) பிரதோஷ விரதம்: சக்கில பட்சம், சிருஷ்ண பட்சம் (வளர்விறை பதினைந்து நாள் தேய்விறை பதினைந்து நாள்) ஆகிய இரண்டினதும் பதின்மூன்றாம் நாளான திரயோத்தி பற்ற குரியன் மறைவதற்கு மூன்றே முகிகால் நாயிகையின் மூன்னுள்ள ($2\frac{1}{4} \times 3\frac{1}{4} = 10$ நிமிடம்) பிரதோஷ காலத்தில் சிவபெருமானை நோக்கி அநுட்டிகப்படுவது. இத்தினத்தில் மாலைவரை உண்ணுமலிருந்து குரியன் மறைவதற்கு ஒன்றரை மணித்தியாலத்தின் மூன்நீராடிச் சிவபூசை பண்ணுவோர் சிவபூசை பண்ணால் வேண்டும். பின்பு சிவாலயம் சென்று சிவபெருமானை மூற்றப்படி தரிசனம் பண்ணி வருவதென்றும், அதன் பின்னர் சிவநடியாரோடு சேந்திரிந்து போசனம் பண்ணல் வேண்டும்.

(ஆ) சிவராத்திரி: யாகி மாதத்தில் வரும் சிருஷ்ணபட்சத்துச் சதுர்த்தி (பதினால்கால் நாள்) தினத்தின்று உபவாசமிருந்து நான்கு யாரமூற் சிவபூசை செய்தலும், இரவு பதினால்கு நாயிகைக்குப் பின்வரும் விங்கோற்பவ காலத்தில் சிவாலய தரிசனம் செய்தலும், இரவு முழுதும் விழித்திருக்கதறும் சிவராத்திரி விரதத்தினை அநுட்டிக்கும் மூற்றமைகளாகும், சிவராத்திரி இரவிலே சிவபூராணம் ஒதுவதும் பஞ்சாட்சரவிசெபம் செய்வதும் தக்கன் உலகமுடிவாகிய ஊழிக்காலத்திலே உலக உயிர்களும் பிரமனும் இறதியற்ற வேளையிலே உமாதேவியார் இறைவனை நேர்க்கிப் பிரார்த்தனை செய்து மீணவும் உலகையும் உயிர்களையும் ஹோன்றுச் செய்தலமையைக் குறிக்கும் புனித தினமே சிவராத்திரியாகும்.

20. (அ) அதப்பொங்கல், சித்திரை வருடப்பிறப்பு, தீபாவளி என்பன பண்டிகைகளாகும். தூதமாதப் பிறப்பன்று குரியனுக்குப் பொங்கல் பொங்கிப் படைத்து வழிபடுவது கைப்பொங்கல் எனப்படும், எமக்கு வேண்டிய உணவினைப் படைத்தற்குப் பேருதலி பூரி வோனும், வேதகாலத்திலிருந்து வழிபடப்பட்டு வருபவனுமான குரியனுக்கு ஆண்டு முழுவதும் அவன் செய்த உதவிகளுக்காய் நன்றி பாராட்டும் வகையிலே பொங்கிப் படைத்து வழிபடுவது நிகழ்ந்து வருகின்றது. சித்திரை வருடப்பிறப்பு இளவேளிற்காலத்து முதல் மாதமாகிய சித்திரை மாத முதல் நாள் கொண்டாடப்படுவதாகும். அன்று ஈசவ மக்கள் யாவரும் மருத்து நீர் வைத்து முழுசித் தெய்வ வழிபாடு செய்து கை விசேடம் பரிமாறி, உற்றுரோடு உறவாடி வருடப்பிறப்பினை கொண்டாடுவர். தீபாவளி ஐப்பசி மாதத்துக் கிருஷ்ணபட்சத்துச் சதுர்த்தசியன்று என்னெண்டு ஸ்நானம் செய்து புத்தாடை தரித்துக் கோயில் வழிபாடு செய்து உற்றுரோடு உறவாடி இந்துக்களாலே கொண்டாடப்படும் ஒரு பண்டிகையாகும்.

(ஆ) ஒரு காலத்தில் நரகாசரன் என்ற அரசன் ஒருவன் வாழுந்தான். அவன் மிகவும் கொடியவன்; 'நான்' என்னும் அகந்தை மிக்கவன், அவன் தேவர்களை அடக்கி வூரி களுக்கு மிகுந்த கொடுமைகளைப் புரிந்து வந்தான். ஆலயங்கள் வீடுகள் யாவும் அவன் கட்டணியாலே இருளில் மூழ்கிக் கிடந்தன. பண்டிகைகள் கொண்டாடுவதையும் கோயில் வழிபாட்டையும் அவன் தடை செய்ததால் எங்கும் கவலை குழந்திருந்தது. இந்திலையில் தேவர்கள் தம் துயரத்தினைப் போக்குமாறு திருமாளிடம் சென்று குறையிருந்தனர். திருமால் தேவர்களின் வேண்டுகோளினை ஏற்ற நரகாசரனேடு போரிட்டு அவனைச் சங்காரம் செய்தார். இறக்கும் வேண்டியிலே நரகாசரனுக்கு நல்ல புத்தி வந்தது. அவன் திருமாளை வணங்கி 'எம்பெருமானே; என் காரணமாக இருள் குழந்திருந்த இவ்வுகைம் நான் இறக்கும் இந்தாளிலே ஒளியமயாக விளங்கல் வேண்டும். எனது மரணத்தினைச் சுலமூம் என்னெண்டு முழுக்காடிப் புத்தாடை தரித்து இறைவழிபாடு செய்து கொண்டாடல் வேண்டும். தேவர்க் கனக்கு இவ்வரத்தை அருளும்' என்று வேண்டினான். அன்றிலிருந்து தீபாவளி கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது. தீப + ஆவளி = தீபத்தின் வரிசை என்பது பொருள்.

21. (அ) 'உணவெனப்படுவது நிலத்தோடு நீரே' என்பது பழந்தமிழ்ப் புலவர் ஒருவரின் வாக்கு. உணவுக்கான யயிரிகள் வளர்வதற்குச் சூரிய வெப்பமும் நிரும் ஜவசியமானவை. குரியவின் திதிசோளியே நீர் நிலைகளிலுள்ள தண்ணீரினை ஆவியாக்கி மேலெழுச் செய்து பின் மழை யாகப் பெய்ய வைக்கின்றது. எனவே, உலகவாழ்க்கைக்குச் சூரியவின் ஒளி மிகவும் வேங்டப்படுகிறது. சூரியன் இல்லையேல் உலகில் எந்த உயிரும் வாழமுடியாது அழிந்து போகும். எனவே எமது வாழ்க்கைக்கு உயிர்நாடியாயுள்ள குரியனுக்கு எம் நன்றிக் கட்டின் செலுத்தும் வகையிலே பொங்கல் பொங்கிப் படைத்து வழிபடுகின்றேயும். பொங்கல் தை யாதம் முதலாற் திடத்தியோடு முடிந்துவிடுவதில்லை. உணவுப்பயிரிச் செய்வக யிலே உறுதுணையாய் இருக்கும் பகு மந்தைக்கு நன்றி செலுத்துமுகமாகப் பொங்கலுக்கு அடுத்த நாள் அவற்றிற்குப் பட்டிப்பொங்கல் நிகழ்கிறது.

(ஆ) அதப்பொங்கல்களுக்கு குரியன் உதிக்க முன்னரே எழுந்திருந்து முறிறத்தைச் சுத்தம் செய்து கோலமிட்டுத் தோரணம் நாட்டியப் பொங்கலுக்கென்று வைத்து அடுப்பிற்கும் பொங்கற் பாத்திரத்திலிரும் விழுதி தரித்துப் பொட்டிட்டு இல்லத்தலைவர் அதனை அடுப்பில் ஏற்று வார். பின்பு நீர் கொதிக்கையில் சூரியவை வழிபட்டுப் பாத்திரத்தில் கொடிக்கிறும் உலை நீரிலே அரிசி இடப்படும். பொங்கல் பொங்கியதும் தலைவாழையிட்டுப் பொங்கலைப் படைப் படுதோடு பலாப்பழம், கரும்பு, இளநீர், மஞ்சள், பயறு ஆகியனவும் படைத்துச் சூரியவை வழிபடுவர். இப்பொங்கல் விழாவன்று பொங்கல் பொங்கலை மகிழ்ச்சியாற் பொங்கிய வண்ணமே இருக்கும். பொங்கல் விழாக்களை இளவுங்களில் மட்டுமல்லாது சமூக நிறுவனங்களிலும் இன்று பல்வேறு கலைவிழாக்கள் இல்லாயுமாறு கிறப் பங்க் கொண்டாடும் மழக்கம் இருந்து வருகிறது.

நத்தாம் ஆண்டு மாதிரி வினாக்கள்

பகுதி - ஒன்று

நேரம்: 45 நிமிடம்

பின்வரும் வினாக்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் நான்கு விடைகள் அவற்றின் கீழ்த் தரப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள்ளே மிகப் பொருத்தமான விடையினைத் தெரிந்து அதன் எதிரிலுள்ள அடைப்புக் கோட்டினுள் X என்ற புள்ளியிடுக.

1. சிந்துவெளியில் பரந்து கிடந்த அரசினை நிறுவியவர்கள் எனக் கொள்ளப்படுவோர்,
 1) ஆரியர் () 2) திராவிடர் ()
 2) இந்து ஜோப்பியர் () 4) மத்திய ஆசியர் ()

2. இளமைக்கும் போர் ஆற்றலுக்கும் பெயர் பெற்ற கடவுள்,
 1) சிவன் () 3) வீரபத்திரர் ()
 2) விநாயகர் () 4) முருகன் ()

3. வேதகாலம் எனப்படுவது,
 1) கி. மு. 1500 - 1000 ஆண்டுகளைக் கொண்டது ()
 2) கி. மு. 1500 - 600 ஆண்டுகளைக் கொண்டது ()
 3) கி. மு. 800 - 400 ஆண்டுகளைக் கொண்டது ()
 4) கி. மு. 3000 - 2500 ஆண்டுகளைக் கொண்டது ()

4. வேதத்திற்குச் சருதி என்ற பெயர் அனமயக் காரணம்,
 1) அது இறைவனால் அருளிச் செய்யப்பட்டது ()
 2) பல காலப்பிரிவில் எழுதப்பட்டவற்றின் தொகுப் ()
 3) எழுதாமற் செவி வழியாக வந்தது ()
 4) பாட்டிலும் வசனத்திலும் அமைந்தது ()

5. காயத்திரி மந்திரத்திற்கு அப்பெயர் அனமந்த காரணம்,
 1) அது காயத்திரி என்பவரால் ஆக்கப்பட்டது ()
 2) காயத்திரி என்னும் யாப்படலே எழுதப்பட்டது ()
 3) சூரியனுக்குக் காயத்திரி என்பதும் ஒரு பெயர் ()
 4) காயமாகிய உடலைப் புனிதம் செய்வது ()

6. மாயம், மருந்து போன்றவற்றுக்கு முதன்மையளிப்பதும் மந்திரம், கட்டை, துதி மூன்றும் அடங்கியதுமான வேதம்,
 1) இருக்குவேதம் () 3) சாமவேதம் ()
 2) யகர்வேதம் () 4) அதர்வவேதம் ()

7. சௌங்மாவும், பரமாங்மாவும் ஒன்றே என்ற கருத்தை மீட்டும் மீட்டும் வற்புறுத்துவன்,
 1) பிராமணங்கள் () 3) உபநிடதங்கள் ()
 2) சங்கிஷைதகள் () 4) ஆரணியகங்கள் ()

8. சங்க காலத்தில் மூலஸீநிலத் தெய்வமாகக் கொள்ளப்பட்டவன்,
 1) முருகன் () 3) வருணன் ()
 2) இந்திரன் () 4) திருமால் ()

9. ‘பிரவாக்ஷகப் பெரியோன்’ என்று சிலப்பதிகாரத்தில் குறிக்கப்படும் கடவுள்,
 1) சிவன் () 2) இந்திரன் ()
 2) வருணன் () 4) மாயோன் ()
10. அனல்வாதத்தின்போது திருநூளசம்பந்தமுர்த்தி நாயனார் தீயில் இட்ட பதிகத் தொடக்கம்,
 1) ‘வாழ்க அந்தனர்’ () 2) ‘தளிர் இவளைரோளி’ ()
 3) மந்திரமாவது நீறு’ () 4) ‘செய்யனே திருவரலவாய்’ ()
11. ‘பொன்னார் திருவடிக்கு ஒன்றுங்கு விண்ணப்பய்’ எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத் தொத்த திருநாவுக்கரசு நாயனார் பாடியருளிய சந்தர்ப்பம்,
 1) திருபெண்ணைகடத்தில் குல, இடப இலச்சினைகளைத் தமக்கு இறைவன் இட டகுஞ்சுமாறு வேண்டியபொழுது ()
 2) திருநூளசம்பந்தரோடு கூடித் திருமறைக்காட்டுக் கோயிலின் திருக்கதவம் திறக்குமாறு வேண்டியபொழுது ()
 3) உடல் தேய்ந்து நகரவும் முடியாத நிலையில் அந்தனராய் வந்த சிவபெரு மாணத் திருக்கொலாயக் காட்சியைக் காட்டியருஞ்சுமாறு வேண்டியபொழுது ()
 4) அப்புதியடிகளின் மகனன் முத்த திருநாவுக்கரசினை உயிர்பிழைத்து எழுப் பித்தருமாறு வேண்டியபொழுது ()
12. திருநாவுக்கரசநாயனார் ‘எண்ணுகேன் என்கொல்லி எண்ணுகேனே’ என்ற திருப் பதிகத்தைப் பாடிய நாளுக்குரிய நடசத்திரம்,
 1) ஆவணிமுலம் () 2) சித்திரைச் சதயம் ()
 3) வைகாசி அனுஷம் () 4) ஆளி மகம் ()
13. திருத்தொண்டர் பெரியபுராணத்தின் கதாநாயகர்,
 1) சந்தரமுர்த்தி நாயனார் () 2) திருநூளசம்பந்தமுர்த்தி நாயனார் ()
 3) திருநாவுக்கரசு நாயனார் () 4) சேரமான்பெருமான் நாயனார் ()
14. ‘பிழையுள பொறுத்திடுவர்’ என்பது சந்தரர் பாடியருளிய திருப்பதிகம் ஒன்றன் தொடக்கம். அவர் செய்த பிழை,
 1) பரவையார் மணைக்குச் சிவபெருமாணத் தூதனுப்பியமை, ()
 2) சிவபெருமானுடன் வாதசடி வழக்கிட்டமை, ()
 3) பரவையார் மனைவியாராயிருக்கவும் சங்கிலியாரையும் மணந்து கொண்டமை ()
 4) சங்கிலியாருக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியைக் கைவிட்டுத் திருவராுரிலே பங்குனிசுத்தரத் திருவிழாக்காணப் புறப்பட்டமை, ()
15. மாணிக்கவாசகருங்குச் சிவபெருமான் குருவாக எழுந்தருளி உபதேசித்த இடம்,
 1) திருப்பெருந்துறை () 3) திருவகுட்டுறை ()
 2) திருவாவடுதுறை () 4) திருவண்ணமலை ()
16. சிவபெருமான் ‘மண்ஸமந்த மொழுமேனி’ பெற்றுமைக்கான காரணம்,
 1) மாணிக்கவாசக சுவரமிகளுங்குப் பாண்டியன் வழங்கிய தண்டனைகளைத் தானே ஏற்றதால் ()
 2) அடியார்களின் அல்லவ்களைத் தமக்குவரும் அல்லவ்களாகக் கொண்டமையால் ()
 3) வந்திக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பகுதியை அடைக்காது அரிமர்த்தன பாண்டியனால் மொத்துண்டமையால் ()

- 4) மாணிக்கவாசகருக்காக நரிசோப் யரிகளாக்கிப் பாண்டியனை
ஏமாற்றியமையால். ()
17. 'அன்பே சிவம்' என்ற தத்துவம் விளக்கம் பெறும் திருமுறை,
 1) எட்டாம் திருமுறை () 2) ஏழாம் திருமுறை ()
 2) பத்தாம் திருமுறை () 4) பனினிரண்டாம் திருமுறை ()
18. பதினேராம் திருமுறையில் அடிக்கிய பிரபந்தங்களின் தொகை,
 1) பதினெண்ரூ () 2) நாற்பது ()
 3) மூப்பது () 4) பனினிரண்டு ()
19. 'நாயினும் நல்ல தலைவர்' எனத் தொடங்கும் திருக்கோணமலைப் பதிகத்தில்
 'நோயிலும் பினியிழும் தொழிலர்' என வரும் தொடரின் பொருள்,
 1) நோய் வந்த காலத்தும் பாசத்தில் நீங்காத அடியவர்கள் ()
 2) கவலையின்ததால் வரும் நோயின் பொழுதும் முன்வினைப்பயனால் வரும் பினியிழின்போதும் அகலாத அடியவர்கள் ()
 3) நோய் உற்ற காலத்திலும் இறைவண்ணயே பற்றி நிற்கும் அடியவர்கள் ()
 4) நோயிலும் பினியிழும் தம் தொழில் விடாத அடியவர்கள் ()
20. 'மீஸ்யான் மகள்' என்ற சொற்றெருட்டு குறிப்பது,
 1) மலையில்லாத மகளை ()
 2) மலையரசன் மகளாகிய பார்வதிகளை ()
 3) மலைப்பில்லாதவன் மகளை ()
 4) மலையில் எழுந்தருளியவனின் மகளை. ()
21. 'ஓசை ஓலிசலாம் ஆனும் நீயே' என்ற திருத்தாண்டகத்தில் ஓசை என்பது
 குறிக்கும் பொருள்,
 1) ஆகாயத்திலிருந்து தேங்கும் பலவகையான சொல் ()
 2) கருத்தற்ற ஒளி ()
 3) ஆகாயம் பிறப்பதற்கு மூலமான சப்த தனிமாத்திரை ()
 4) பிரணவமாகிய ஒங்கார ஒளி. ()
22. திருவெம்பாவையில் எம்பிராட்டி கருக்கும் இன்னரூஞுக்கு உவணமயாகக் கூறப்பட்டது,
 1) மேகம் 2) மழை 3) கடல் 4) ஆறு
23. சோனேக்ரத்தானின் உருவம் பற்றித் திருவிசைப்பாவிலே விஸ்வருமாறு
 கூறப்படுகின்றது,
 1) கற்பனைக்கும் எட்டாதது () 3) குரியஞ்சிபோல ஒளிகாலும் திருமேனி ()
 2) ஆடியும் அந்தழும் அற்றது () 4) விரும்புவார் விகும்பும் வடிவம் ()
24. திருத்தெண்டப் பெரியபூராணத்தில் மாப்பட்டுள்ள தொகையடியரின் வகை,
 1) 62 () 2) 63 () 3) 69 () 4) 64 ()
25. கந்தபுராணம் மாப்பட்ட திருத்தலம்,
 1) திருத்தாணிகை () 3) திருச்செந்தூர் ()
 2) பழனி () 4) காஞ்சிபுரம் ()

26. ‘அன்பர்யனி செய்யளை ஆளாகிக் கிட்டுவிட்டன்’ அடையக்கூடியதாகத் தாயுமானவர் கூறுவது,
- 1) மனஅமைதி தானே வந்து எய்தும் ()
 - 2) திருவருள் தானே வந்து எய்தும் ()
 - 3) இம்மை மறுமைக்கான இன்பநிலை தானே வந்து எய்தும் ()
 - 4) அடியார்களின் அருள்நோக்கம் தானே வந்து எய்தும் ()
27. கைவம், வைணவம், காக்தம் போன்ற சமயங்கள் தலையெடுத்த காலம்,
- 1) கி. மு. 1000 - 800 () 3) கி. மு. 600 - 200 ()
 - 2) கி. மு. 800 - 600 () 4) கி. மு. 1500 - 1300 ()
28. ஆகமத்தின் பெருமையை மனிவாகச் சூறும் வகை,
- 1) சொன்ன ஆகமம் தோற்றுவித்தருளியும் ()
 - 2) ஆகமம் ஆகிநின்று) அண்ணிப்பான் ()
 - 3) நாலுணர் உணர நுண்ணியோன் ()
 - 4) குருபரன் ஆகி அருளிய பெருமை ()
29. ‘உம்மடியேன் உம்மடிகள் தாங்கிவருங் பெருவாழ்வு வந்து எய்தப்பெற்று இங்குற்றேன்’ இக்கூற்றின் சந்தர்ப்பம்,
- 1) அப்பரி, திருஞானசம்பந்தரின் முத்துச்சிவிக்கையைத் தாங்கி வந்தது அறியாது சம்பந்தர் ‘எங்குற்றார் அப்பர்’ என்று வினாவியபொழுது அப்பர் உரைத்தது ()
 - 2) திருவையாற்றிலே அப்பருக்குச் சிவபெருமான் திருக்கயிலாயக் காட்சியைக் காட்டியருளியபோது அப்பர் கூறியது ()
 - 3) சம்பந்தர் மதுரையிலே சமண இருங்போக்கித் திரும்பிய காலத்தில் வழியிலே சந்தித்த அப்பர் கூறியது ()
 - 4) கந்தரரின் சிரசிலே தம் திருவடியைச் சூட்டியவன்னாம் அந்தணர் கோலத்தில் சிவபெருமான் மடத்தில் படுத்திருந்த காலத்தில் சந்தரர் கூறியது ()

பகுதி இரண்டு

நேரம் 1 மணி 15 நிமிடம்

எவையேனும் ஐந்து வினாக்களுக்கு விடை எழுதுக.

1. ‘வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறை விளங்க’ என்பது பெரியபூராணத் திருவாக்கு.
அ) வேதங்காட்டும் வழிபாட்டு நெறிபற்றி விளக்குக.
ஆ) மிகுசைவத்துறை விளங்க உதவிய சிவாகமங்கள் காட்டும் வழிபாட்டு நெறியினை விளக்குக.
2. ‘பொயின் நீக்கி என்னை மெய்யில் நடத்துக்’ என்பது பிரகதாரணியக உபநிடத்தில் வரும் பிரார்த்தனையில் அமைந்த ஒரு சொற்றெழுப்பா.
அ) உபநிடதங்கள் மெய்யில் நடத்துவதற்குக் காட்டும் தத்துவ நோக்கினை விரிக்குக.
ஆ) உபநிடதங்கள் கூறும் நல்வாழ்விற்கான அறிவுரைகள் எனவே? விளக்குக.
3. ‘கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வருமே’ என்பது தொல்காப்பியம்.
அ) கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வருவனவாகச் சொல்லிய மூப்பொருள் பற்றியும் யாது அறிவீர்?
ஆ) சங்ககாலத்தில் தமிழ்மக்கள் வழிபட்ட முறைமைகள் பற்றி விளக்குக.

4. ‘பூதியர்கோன் வெப்பொழித்த புகலியர்கோன் கழல் போற்றி’ என்பது திருநூள்கம்பந்தமுர்த்தி நாயனாரும் புதீந்து கூறும் பாடல் அடிக்
 அ) புகலியர்கோனுகிய பாண்டிய மனின்னின் வெப்பு நோயை சம்பற்றச் சோக்கிய வரலாற் றினைச் சுருக்கமாகத் தருக.
 ஆ) அப்பறுக் சந்தரரும் சந்தித்த இரு சந்தரிப்பங்களை விரித்து எழுதுக.
 5. ‘மற்றுநீ வன்னம் பேசி வன்னெருண்டன் என்னும் நாமம் பெற்றனோ’ சிவபெருமான் சந்தரஸர் நோக்கித் திருவாய் மலர்ந்தது இது.
 அ) சிவபெருமானுடன் சந்தரர் வாதாடி வழக்குரைத்த வரலாற்றினைத் தருக.
 ஆ) சந்தரரும் சேரமான் பெருமானும் சந்தித்து நண்பாகி ஈற்றில் திருக்கயிளாயம் சென்ற வரலாற்றினை விபரிக்குக.
 6. ‘ஹாழிமலி திருவாத ஹர்திருத்தான் போற்றி’ என்பது மனிவாசகப் பெருமானிப் புதீந்துரைக் கும் பாடல்அடி.
 அ) திருவாதஹரருக்காகச் சிவபெருமான் நரியைப் பரியாக்கியும் பரியை நரியரக்கியும் புரிந் தருளிய திருவிளையாடல்களை விளக்குக.
 ஆ) திருவாதஹரருக்கு ‘மாணிக்கவாசகர்’ என்ற திருநாமம் அமைந்த பொருத்தப்பாட்டினை யும், சிவபெருமானே அவர்தம் திருவாசகம், திருக்கோலவார் ஆயிவற்றை ஏட்டில் எழுதிய வரலாற்றினையும் சுருங்கத் தருக.
 7. ‘கோகழி ஆளிட குருமனிதன் தாள்வாழ்க்’ என்பது மனிவாசகரின் திருவாங்கு.
 அ) குருவழிபாடு பற்றி விளக்குக.
 ஆ) தீட்சை பற்றிய சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்களைத் தருக.
 8. ‘விரதமாவது மனம் மொறிவழிப் போகாது நிற்றற் பொருட்டு டொவை விடுத்தேனும் கருக்கி யேறும் மனம் வாக்குக் கூயம் என்னும் முன்றினுறும் கடவுளை மெய்யன்போடு விதிப்படி விசேஷக வழிபடல்’
 அ) சத்தியின் மகிழமை பற்றிக் கூறி நவராத்திரி விரதம் பற்றித் தெளிவாக விளக்குக.
 ஆ) விரதத்திற்கும் பண்டிகைக்கும் உள்ள வெறுபாடு யாது? தமிழரின் நன்றிக்கடனை வெளிப்படுத்தும் பண்டிகை பற்றி விளக்குக.

விற்பனையாகின்றன!

எமது வெளியீடுகள்

1. 40 கட்டுரை மஞ்சளி ஆண்டு 10 — பண்டிதர் ச. வேலுப்பிள்ளை
2. அடிப்படை இலக்கணம் ஆண்டு 10
3. இலக்கணத் தெளிவு G.C.E. (A/L) — க. சொக்கவிங்கம்
4. திருக்குறள் G.C.E. (A/L) ..
5. விஞ்ஞான வினா விடை பகுதி - I ஆண்டு 10 - செ. வேலாயுதபிள்ளை
6. விஞ்ஞான வினா விடை பகுதி - II ஆண்டு 10 ..
7. விளக்கும் விஞ்ஞானம் ஆண்டு 8 ..
8. தாவரவியல் பகுதி I G. C. E. (A/L) ம. சிவபாலராசா M.Sc.
9. தாவரவியல் பகுதி II B
10. இந்து நாகரிகம் - பகுதி இரண்டு — க. சி. குலரத்தினம்
11. இந்து நாகரிகம் - பகுதி மூன்று ..

பதிப்பாளர்:

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புத்தகசாலை

235, காங்கேசன்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாளைம்.